CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"LOVE IS THE FULFILLING OF THE LAW." Rom. 13 : 10

MAY 8th 1959 - No. 395 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

POSITIEVE ARBEID

door Dave Valstar

Het is een verblijdend teken dat velen onzer behoefte gevoelen aan een positieve benadering van de politieke problemen. Om dit verlangen mede te helpen bevredigen hebben wij gedurende de laatste maanden bijzondere aandacht geschonken aan de actuele gebeurtenissen.

Het is geen gemakkelijke bezigheid de Christelijke politieke beginselen toe te passen op de practijk. Deze arbeid vraagt niet alleen een grondige kennis van hetgeen Gods Woord voor het politieke terrein te zeggen heeft, maar vereist bovendien een juist inzicht in de sociologische en geestelijke verhoudingen in ons nieuwe Vaderland.

Daarnaast komt men door de studie van de politieke beginselen voor de vraag te staan uit welke motieven wij onze stem in de politiek willen laten horen. Wij stemmen natuurlijk van harte in met een antwoord waarin gesproken wordt van de ere Gods. Maar we weten ook dat hiermede niet alles is gezegd. Zolang immers ons hart arglistig is lopen wij altijd weer het gevaar onze werkelijke beweegredenen achter dit klassieke argument te verbergen.

Er bestaat, om maar een voorbeeld te noemen, nog een mogelijkheid dat wij door politiek bezig te zijn alleen maar willen compenseren voor het geen wij in Canada moeten missen. Het valt immers niet mee zich uitgeschakeld te weten wanneer men vroeger als lid van een invloedrijke Christelijke organisatie tot op zekere hoogte werd meegeteld. Deze verandering kan gaan knagen aan ons besef van eigenwaarde.

Vanuit deze houding is het niet zo moeilijk geestdriftig te zijn voor elke vorm van Christelijke actie, op sociaal of politiek terrein. Het is dan zelfs mogelijk zich heen te zetten over de wetenschap dat wij nog vrijwel geen invloed kunnen uitoefenen. Ook onze stoere vaderen zijn immers klein begonnen.

Het is niet zo eenvoudig de eventueel aanwezige sporen van zulk een beweegreden bij zichzelf te ontdekken. Wij zijn niet graag eerlijk als het er om gaat de diepste roerselen van ons hart bloot te leggen. Veeleer komen wij dan met verontschuldigingen aandragen en leggen soms nog eens extra de nadruk op de ere Gods.

* * *

We kunnen er evenwel zeker van zijn niet helemaal vrij te zijn van bovengenoemd kwaad wanneer wij de neiging hebben het politieke en sociale leven in Canada alleen in abstracte zin te beschouwen, zonder achter de verschillende toestanden de levende mens te zien. Onze opvattingen kunnen in dit geval wel heel erg principieel zijn, misschien ook wel geleerd, voorzover zij ontleend zijn aan de Calvinistische Wijsbegeerte der Wetsidee. Maar als ons hart er aan ontbreekt zijn zij van weinig waarde.

Eerst dan heeft ons getuigenis enige betekenis wanneer wij beseffen dat de beginselloosheid van het politieke en sociale leven in Canada een stuk menselijke nood vertegenwoordigt omdat zij in overeenstemming is met de innerlijke gesteldheid van een groot deel van het Canadese volk.

De Zwitser Dr. Max Picard heeft dit begrepen toen hij in een bijdrage "die Atomisierung der Person" (De verpulverde mens" in de Hollandse vertaling) wees op de gebrokenheid van het leven. Volgens hem leeft de Westerse beschaving niet in de continuïteit doch in de discontinuïteit. De radio speelt in op onze innerlijke onsamenhangendheid en innerlijke discontinuïteit en versterkt die nog. De bioscoop laat mensen en dingen aan ons voorbijschuiven, opduiken en weer verdwijnen. Het verloop in de tijd is uitgeschakeld. Het is alles onwerkelijk, irrieëel, uit het tijdsverband gerukt. De samenhang tussen tijd en gebeuren is verbroken.

Wanneer men hierover goed nadenkt treedt de tragiek van onze beschaving in felle kleuren op de voorgrond. De moderne mens gaat ogenschijnlijk rustig zijn gang, maar in werkelijkheid wordt hij verscheurd door het verlangen naar de harmonie van het Paradijs, waarnaar hij ook in het politieke en sociale leven altijd op zoek is, doch die hij nimmer zal vinden, tenzij hij zich wil richten tot het Kruis van Golgotha.

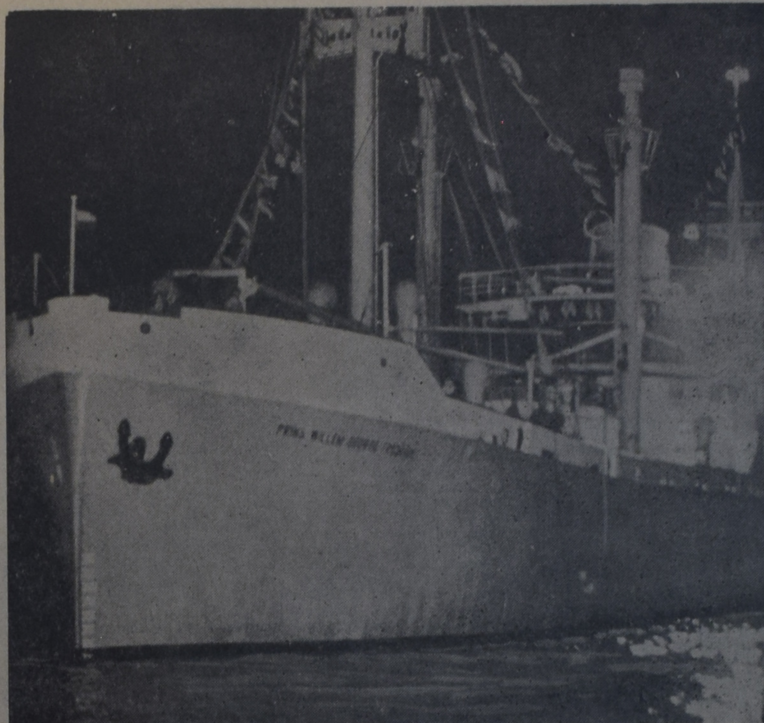
* * *

Onze politieke arbeid bestaat daarom niet uit het hanteren van een aantal beginselen, maar uit een worsteling met de geest van de tijd. Uit liefde tot God en de naaste zullen wij moeten spreken van de betekenis van Gods Woord voor de menselijke verhoudingen.

Dit is ook voor Christenen een zware opgave. Zolang wij slechts een beginsel der volmaaktheid bezitten, zullen wij steeds weer onszelf zoeken, ook al zeggen wij te arbeiden voor de ere van God.

Er wordt in deze tijd onder ons veel geklaagd over het ontbreken van een doeltreffende politiek en sociale actie. Daarover kan men zich verheugen omdat er een verlangen naar positieve arbeid uit

(Vervolg op pag. 2)

DE SEAWAY IS OPEN!

Wat doen wij voor de Hollandse zeelieden?

Zondag 26 April hebben de jongens van het Nederlandse schip, dat in Crofton, B.C. lag, geweten dat er een Kerk van Christus in Canada is, die naar hen omziet. In Holland is het maar moeilijk om hen met de kerk in contact te brengen, doch hier ging het zo maar. De Chr. Ref. Church van Duncan heeft een evangelisatie-commissie, die onder de leiding van Rev. L. T. Schalkwijk zeer actief is.

Het werk onder de Hollandse zeelieden is één van de beste mogelijkheden om iets voor de Heer te kunnen doen. Met hun auto's hebben vele gemeenteleden 10 mijl gereden om de jongens van boord te halen, nadat in de krant de scheepsberichten waren geraadpleegd. Oude Spiegels en E.B.-bodes werden meegenomen. Er verschenen zoveel wagens bij de boot, dat sommigen zonder vrachtje naar huis moesten terugkeren. De evangelisatie-commissie vertelt er het volgende over in het kerkelijk bulletin van 3 Mei:

Het is een blijde dag geweest, zowel voor hen, die we in ons midden hadden, als voor ons, die hen ontvingen.

In totaal hebben een 20-tal zeelieden de Zondag in kerkelijke en huiselijke sfeer bij ons doorgebracht.

Van alle "rang en stand", van kapitein, een ervaren zeerob, tot ketelbink, de beginneling op zee; van stuurman tot lichtmatroos.

Het was erg verblijdend, dat er zoveel bereidheid was in de gemeente. Sommigen hadden niets, omdat anderen reeds de nog overgeblevenen ontvoerd hadden.

Als men bedenkt, dat deze mensen slechts 6 of 7 keer per jaar naar de kerk kunnen, dan voelen we allen wel de waarde ervan, dat we hen naar de twee kerkdiensten konden meenemen. Kerkelijk was er ook grote verscheidenheid, tot Rooms-Katholiek toe.

Niemand weet, welke de vruchten voor de eeuwigheid hiervan zijn. Dat verscheidenen werden gesterkt in hun geloof is zeker; dat niemand licht deze Zondag vergeten zal, is waarschijnlijk, want een zeeman is gevoelig voor hartelijkheid.

Wat gij aan een van dezen hebt gedaan, hebt gij aan Mij gedaan, spreekt Jezus.

Deze Zondag werd zeer op prijs gesteld door de zeelui, de stemming aan boord was de volgende dag uitstekend en zojuist kregen we een Delftsblauw bonbonschaaltje, met op het bijgaand kaartje geschreven "Als aandenken voor de bijzondere "Zondag-aan-de-wal"van de schepelingen van het s.s. "Samarinda" w.g. W. K. van der Berg, Kapitein".

Doch het is niet alleen in Duncan waar wordt gewerkt. In alle havensteden (en dorpen) van de westkust van Canada, waar zich een Chr. Ref. Church bevindt, is een comité belast met de goede zorgen voor onze zeelieden. Een predikant te New Westminster opperde enige tijd geleden de mogelijkheid van het aanstellen van een speciale predikantvoor de zeevarenden. In Vancouver liggen de schepen soms meer dan een week te laden en te lossen. Er is daar dus ruimschoots tijd voor arbeid. Toch is het onze ervaring dat het niet nodig is om 6 jaar aan een universiteit of een seminary te studeren om met de jongens in contact te kunnen komen. Een afgestudeerde van het Reformed Bible Instituut, die de Hollandse taal machtig is, zou al heel mooi zijn. Toch moet, blijkens het voorgaand verhaal over Duncan het hoofdzakelijk van de medewerking van de gemeenteleden komen. Een predikant aan boord (meestal voor de jongens op een ongelegen tijdstip) is niet genoeg. De deuren van onze huizen moeten opengaan. Deze vraag mag wel in het bijzonder worden gesteld aan onze vrienden in het oosten: "Nu de St. Lawrence Seaway open is en de Hollandse schepen kunnen opstomen tot vlak bij uw woonplaats, zijn nu ook uw deuren en uw harten open?" Er is werk voor de kerk.

W. C. H.

HOLLANDERS WONNEN DE SEAWAY RACE

De jaarlijkse scheepvaart race op de St. Lawrence River, vanuit de zee naar de Grote Meren, ging dit jaar voor het eerst door de nieuwe St. Lawrence Seaway. En ook dit jaar lagen de boten van de Oranje Lijn weer aan de kop. Op de foto zien we de winnaar, de Prins Willem George Frederik aan de kade te Toronto. De overwinning was het resultaat van nauwkeurige planning en hard werken. Dat dit harde werken onverminderd moest doorgaan op de Zondag voorafgaande aan de dag van aankomst neemt helaas veel van de glans van dit gebeuren weg.

ISRAEL EN DE BIJBEL

De zendeling Gram-Hansen, een Deens ingenieur die op latere leeftijd een roeping ontving om te evangeliseren in de Staat Israel en nu aldaar vertoeft, schrijft in "Trait d'Union" o.m. dat er in de staat Israel een honger is naar het Woord Gods. Hij ziet dit als een aanvankelijke vervulling van de profetie:

"Zie, de dagen komen, luidt het Woord des Heren, dat ik een honger in het land zenden zal — geen honger naar brood, en geen dorst naar water, maar om de woorden des Heren te horen". Amos 8:11.

Ieder jaar, en telkens in groter getale, komen de Joden te Jeruzalem samen om een Bijbelconferentie te houden. Deze samenkomst is een gevolg van de Bijbelcursussen die in vele plaatsen gehouden worden en die gevolgd worden door duizenden Joden, die hongeren naar de Heilige Schrift.

Het zal U mischien verbazen te vernemen, dat in de scholen 20 — 30% van het gehele onderricht aan de Bijbel ontleend wordt en dat de leerlingen die de Middelbare scholen verlaten, minstens 400 tot 500 hoofdstukken grondig moeten kennen.

Als hoogtepunt van de plechtigheden bij het tienjarig bestaan van de Staat Israel werd een Internationaal "Bijbel Concours" behouden in de nieuwe Hebreeuwse Universiteit te Jeruzalem. Er waren drieduizend aanwezigen terwijl heel Israel de gebeurtenissen via Radio en televisie volgde.

De christenen konden vaststellen dat de Israeliet met zijn Bijbel leeft. De Bijbel is zijn wereld. Het is ontroerend, ze de Heilige Schrift te horen opzeggen. Het is als een lied op hun lippen. Ja, Israel is het volk van de Bijbel. Ben Gurion, het staatshoofd leert Grieks om de grondtekst (van sommige bijbelboeken) te kunnen lezen.

1509 — 1959

EEN WOORD VAN CALVIJN:

Al heb ik mijn huis gekocht, of geërfd, of gehuurd, op wat voor wijze ook, toch ben ik altijd een huurder van mijn God.

Op Deut. 20:1-9.

Mr. *Douglas A. Johnson, President of the Canadian Importers & Traders Association Inc., (left) presenting to Mr. Jan Kok of JANKOK TEXTILE INDUSTRY CO. Ltd., a scroll commemorating the first shipment, which arrived via St. Lawrence Seaway, to clear Customs in Canada.*

POSITIEVE ARBEID

(Vervolg van pag. 1)

spreekt. Als wij dan maar blijven beseffen dat op dit moment ons voorbereidende werk van even grote betekenis is. Niet alleen omdat wij daardoor bekend geraken met de Canadese maatschappij, maar bovenal omdat wij door onze studie gedwongen worden ons bezig te houden met onze werkelijke motieven voor het voeren van Christelijke actie.

Wie politiek wil bedrijven zonder werkelijk bewogen te zijn met de menselijke verhoudingen heeft in feite geen boodschap voor dit levensterrein. Dit blijkt wel uit een citaat van prof. G. C. Berkouwer, hetwelk als volgt luidt:

"Er zijn prachtige boeken geschreven met name over de liefde in het Nieuwe Testament en dat is alles waardevol, maar het is alléén waardevol, inzover en omdat ze ons willen aanwijzen dat het in de liefde gaat om de daad, om concrete liefde en uiteindelijk niet om beschouwingen. Daarom is het ook zo noodzakelijk ons telkens weer af te vragen of we werkelijk met menselijke verhoudingen bezig zijn."

"Want dat is tenslotte niet een zaak van een boek op zichzelf of van een artikel over de naastenliefde, maar dat is de kwestie van een naam of straatnummer, waar iemand woont. Daar zal het blijken en daar alleen. Daar wordt zichtbaar of we alleen maar gegrepen zijn door gedachten over de liefde of door de liefde zelf. En daarop worden we getoetst, dat is naar het oordeel van de Schriften volkomen duidelijk".

Indien wij deze woorden toepassen op onze Christelijke actie in Canada zal blijken dat wij nog niet volmaakt zijn in de Schriftuurlijk positieve benadering van onze taak.

— Hebt U de nieuwe uitgave van VISION al gezien? Dit interessante Engelse tijdschrijft heeft een nieuw formaat gekregen en is rijk geïllustreerd. Vraag GRATIS proefnummer. Een proefabonnement voor een halfjaar kost slechts een dollar. Adres: Box 34, Station B.,Hamilton, Ont.

WIN ABONNEES VOOR "CALVINIST-CONTACT"

Nederland in cijfers

Het Centraal Bureau voor de Statistiek bestond in het begin van dit jaar zestig jaar.

Naar aanleiding daarvan verscheen "1899—1959 Zestig jaren statistiek in Tijdreeksen". Hierin wordt, voor zover dit met behulp van cijfers mogelijk is, een globaal beeld gegeven van de ontwikkeling van het economisch en maatschappelijk leven sedert het begin van deze eeuw. Aangezien toelichting en verklaring ontbreken, spreekt enkel de taal der cijfers, die toch zeer interessant kan zijn. De directeur, *prof. dr. Ph. J. Idenburg* wijst erop, dat er in vele gevallen rekening mede moet worden gehouden, dat de wijze der samenstelling der statistiek in de loop van de tijd is veranderd en de continuïteit der reeksen daardoor nadelig is beïnvloed. Daardoor wordt de vergelijkbaarheid geschaad, wat al direct blijkt b.v. uit de eerste tabel, die de oppervlakte van ons land aangeeft, een half miljoen km^2 minder dan zestig jaar geleden. De basis is niet dezelfde.

Toch bevat zulk een overzicht belangrijke gegevens. Zeer speciaal op het terrein van de bevolking.

Dat het aantal inwoners van Nederland in zestig jaar meer dan verdubbelde, is geen nieuws meer, maar andere feiten zijn minder bekend.

Om enkele te noemen: het aantal weduwen is ongeveer 2 1/3 maal zo groot als het aantal weduwnaren. Mannen sterven dus eerder, of trouwen gemakkelijker voor de tweede maal.

Het aantal gescheiden mannen steeg van 2.131 tot 32.172 in 1956, het aantal gescheiden vrouwen van 3.740 tot 51.401. Het aantal huwelijksontbindingen door echtscheidingen vertienvoudigde.

Het huwelijkspercentage liep van 1900 tot 1918 terug, steeg na de eerste wereldoorlog, zakte in de crisisjaren, was hoog in het jaar dat de tweede wereldoorlog uitbrak, daalde in 1944 tot het laagste punt, vertoonde een zeer hoog cijfer in 1946 en handhaafde zich sinds op circa 8.5 0/00.

Daarentegen liep het geboortecijfer sterk terug, 1900: 31.6; 1918: 25.1; 1936: 20.2; liep in 1946 en volgende jaar en blijft thans vrij constant op 21.2. Het sterftecijfer verminderde van 17.9 tot 7.8, wat op de natuurlijke aanwas een sterke invloed heeft.

Wat de vereerders van de goede oude tijd vreemd in de oren zal klinken is, dat het aantal buitenechtelijke kinderen veel geringer is (1900: 4.247; 1957: 2.911); terwijl het beste nieuws is, dat de zuigelingensterfte verminderde van 25.242 (155.2 per 1000 levend geborenen) tot 4.011 (17.2 per 1000 levend geborenen). Heel sterk is de verandering in de struktuur van onze beroepsbevolking. In 1899 waren nog werkzaam in de landbouw 570.278 personen (29.6%), in 1956 nog slechts 495.153 (12.4%).

Gelijk deze publikatie, onthouden we ons van commentaar.

Doch voor wie er oog voor heeft, valt er wel iets uit te leren.

Cn.
(Emigratiekoerier)

Bekeerde Filmster spreekt uit ervaring

ENGELAND — De bekende Engelse filmacteur French heeft zich, midden in zijn filmcarriere tot Christus bekeerd en werkt nu als evangelist.

In veertig films trad hij op met vele van Hollywoods "Top Stars". Hij genoot in die tijd het vrolijke leven, de fel schijnende lampen, een groot inkomen en hij had plannen om met Joan Winmill, eveneens een bekende filmster, te trouwen en de rest van zijn leven een prachtig landhuis in Graafschap Surrey te bewonen.

Plotseling veranderde dit alles. Zijn verloofde bekeerde zich en spoedig gingen ze uit elkaar. Joan Winmill trouwde met een christelijke leider van een advertentiebureau en speelde later in Graham's film "Souls in conflict", terwijl French wanhopig achterbleef.

Hij wilde ook naar het geluk gaan zoeken in de Bijbel maar in zijn consternatie wierp hij op een keer het boek weg. Tijdens de campagne van Billy Graham in London bekeerde French zich en legde hij in het openbaar getuigenis af.

Een moeilijke tijd volgde, waarin hij zich voelde als een bedrieger. Zijn filmvrienden schuwden hem en de christenen koesterden wantrouwen, zoals na de bekering van Paulus. Gedurende deze moeilijke periode van nieuw christelijk leven werd hij steeds weer aangemoedigd door vele brieven en geestelijke literatuur die dr. Nelson Bell, de schoonvader van Billy Graham, hem zond. Deze had n.l. al 2½ jaar dagelijks voor hem gebeden.

Tot de jeugd van Amerika zei French: "Als je verlangt naar bison-mantels, naar Cadillacs en dollars, vergeet dat. Je komt daarmee terecht in een wildernis. Dat is syntetisch. Ik had dat allemaal en ik was ongelukkig. Alleen Christus kan je de blijdschap schenken, waar je naar verlangt. Ik heb dat ervaren". World Revival.

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Church-life in Canada:

Rev. J. Van Harmelen

Display of filth and smut

Clean the counters up

Under the heading: Action Needed, emphasizes the editor of the Canadian Churchman, the leading paper of the Anglicans in Canada, that something has to be done by agencies and individuals against the parade of filth and smut displayed openly on every news and magazine counter from the Atlantic to the Pacific.

What a shock it must be to visitors to our country.

When looking for some casual reading they are confronted with a profane display. Could we blame them—he asks—if they were to access our national morality from such evidence?

It is surprising that the Canadian people are not sufficiently aroused to see that these counters are cleaned up.

He finds it hard to believe that Canadians really endorse the sale of "girlie books", morbid pulp magazines, and sensational sex tabloids. If public opinion were to rise up against the flagrant display of sex on magazine counters it would soon disappear.

There is a need for action, he exclaims!

There has been carried out already a great work in the Province of Quebec under the leadership of Cardinal Emile Leger, who fought tremendously against this destructive influence on our national character. Many of the publications which were making a handsome profit from this business found it necessary to either make a drastic cut back in production, or close down altogether.

What about English speaking Canada? Are we not as concerned with public decency and our national character?

He believes that co-operative leadership by the Christian Churches of Canada could guide public opinion to demand a clean-up be undertaken through legislation. He believes that the public spirited and decent citizenry of Canada would support constructive action.

Though some of us do not fully agree with him to give the church so much to do, it still needs to be done, i.e. by the members of the church, in an organization of social or political purport.

However he does not give the impression that he thinks legislation is the total answer.

Obviously there must be a market for these publications or they would not be published. There is need for a program of education. This can only be initiated and carried through by agencies concerned with moral welfare.

Undoubtedly there have been many attempts to do this.

In all probability there is lack of money to do the job thorougly. If the general public is aroused to the danger to our national character there will be a readiness to invest in decency and see some control of what is growing into a sordid situation.

As we love and have respect for our children, our country and ourselves let us see—he arouses every reader—let us see those publications, that make a business out of profaning what is sacred swept away from the forefront of Canadian national life! But we add: not only from the forefront! not only from the counter!

Short News

CANADIAN BIBLE SOCIETY

The federal parliament will be asked to amend the act of incorporation of "the British and Foreign Bible Society in Canada" to read "Canadian Bible Society, auxiliary of the British and Foreign Bible Society". Each of the present auxiliaries is to become a district, so that the society will be known by one name from coast to coast.

300.000 copies of Scripture in 76 languages were circulated last year in Canada. Over 68.000 of these were grants to new citizens, refugees, needy families and others.

• • •

DON'T BECOME A MINISTER

One out of four younger clergy of the Anglican Church of Canada was discouraged from entering the ministry by one or both parents, acording to a nation-wide survey on vocations. The main argument was: The job is too difficult and not sufficiently rewarded!

• • •

ANGLICANS AND UNION WITH THE UNITED CHURCH

" . . . the most surprising thing about these developments is that the Anglican committee hadn't met since 1946. The public might be even more surprised to know that the United Church Committee hasn't met for 13 years either".

WORLD POLICE FORCE

The decision of the United Church's Board of Evangelism and Social Service that Canada's $ 6-billion annual defence budget should be scrapped (and this country should support a World Police Force to keep peace) was in contrast to a resolution passed at last September's meeting of the General Council, renouncin war in principle but suggesting that Canada should maintain her military commitments with other nations within NATO and NORAD.

• • •

CBC AND SUNDAY LAW

The (New) Supreme Court of Canada, in a four-to-three vote, ruled that the Canadian Broadcasting Corporation cannot be prosecuted under the Lord's Day Act for broadcasting on Sunday.

The decision overruled earlier ones by Ontario Courts who held that the CBC was subject to the Sunday law which says: it is unlawful for any person in Canada "to carry on or transact the business of his ordinary calling on the Lord's Day".

• • •

CHRISTIAN AUTHORS

Christian Writers Association of Canada, which began in Kitchener six years ago, has grown to a national organization with members from coast to coast. Its purpose is to encourage Christians to consider the important ministry of writing, and to promote the earnest study among Christians of the techniques of professional writing. George M. Bowman, the president, said at a meeting on the Cherry Hill Farm te Unionville, Ont.: To write on any subject without consulting the Bible is to deprive oneself of the essential source of all information! You are responsible to use your pen as a strong voice that speaks up and speaks out for Christ, for purity, and for truth!

J. VanHarmelen.

VAN HEMELVAART TOT PINKSTEREN

Onlangs lazen we de klacht, dat de Christelijke Kerk blijkbaar moeite heeft, om te volgroeien tot de volwassenheid van Pinksterkerk. Kerstfeest heeft de kinderlijke vreugde in het hart gebracht, Goede Vrijdag en Pasen verwekken jonge liefde en aanhankelijkheid tot de liefdevolle en verheerlijkte Bruidegom. Eerst zingt de Kerk "Ere Zij God" en daarna "Hosanna" en in beide gevallen is het: "Zie Uw Koning komt tot U".

Maar dan ineens wordt het veel moeilijker, want met Hemelvaart gaat de Koning van ons weg, we zien hem niet meer, we horen Zijn stem niet meer met onze aardse oren. Inplaats daarvan wil Hij ons "tot Zich trekken". Eerst kwam Jezus op aarde, maar nu wil Hij, dat wij tot Hem komen in de hemel. "Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij mij zijn, die Gij (de Vader) Mij gegeven hebt".

Hemelvaart zegt ons, dat ons vaderland hier niet op de aarde is, maar dat ook wij een hemelvaart moeten hebben. We moeten emigreren. "Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn . . . verzamelt u geen schatten op de aarde . . .

Emigreren is moeilijk; er sterft iets in je, als je het vaderland verlaat. Zo moet er ook in de christen iets sterven. Het oude moet voorbijgaan, opdat alles nieuw gaat worden.

In dit moeilijke afsterven van het oude en de geboorte van het nieuwe komen wij geen stap verder zonder de Heilige Geest. Daarom heeft Jezus bij Zijn hemelvaart die Geest ook beloofd, niet alleen voor 11 apostelen, maar voor allen die Hem er om bidden. En dan begint het emigreren direct; we behoeven niet te wachten tot het uur van onze dood. Paulus schrijft aan de christenen in Efeze: "God . . . heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus".

Wat nu? Zitten wij dus al met Jezus in de hemel? Hoe onbegrijpelijk dit zij, de Bijbel zegt ons dat wij hemelbewoners zijn geworden door de opgevaren Heiland, die een eerstelling is geworden onder vele broederen. Alleen als we dit met ons hart geloven, heeft Hemelvaart vreugde voor ons en Pinksteren vertroosting. Dat zullen we als Kerk des Heren ook tot volwassenheid komen, ver voorbij het stadium van kinderlijke verwondering en jeugdige bewondering tot een rijpheid, waarin wij kunnen werken de werken die Jezus ons opdraagt. (Joh. 14:12).

In christelijke volwassenheid weten we, dat Jezus niet alleen kwam, om onze ziel te redden, maar dat de ganse heilsorde bestaat tot de glorie van God. Hemelvaart en Pinksteren zijn nodig, om ons als Kerk en als individueel kind van God tot volwassenheid te leiden, om te werken in het Koninkrijk.

Ad. O.

Foto no. 1:

De grote eend, links op deze foto, is een gewone witte Peking eend (vrouwtje), die niet is behandeld met het in onderstaand artikel beschreven D.N.A. Let op de grove bouw van lichaam en kop, lage buik en lichtgekleurde snavel. De vrouwtjeseend rechts op de foto was een gewone Peking eend, die behandeld is met D.N.A. van Khaki's toen ze 8 dagen oud was. Let op de slanke hals en lichaam, hoofd en houding. De snavel is sterk donkergekleurd en heeft niets van het originele geel.

Het wonder van Sneeuwwitje

HUIVERINGWEKKENDE WETENSCHAPSONTWIKKELING

Kunnen erfelijke eigenschappen kunstmatig veranderd of beïnvloed worden? Dit is de vraag, die geleerden zich thans stellen, nu zij kennis nemen van de resultaten van revolutionaire experimenten op dit gebied met witte eenden.

Nog maar twee jaar geleden zou iedere geleerde deze vraag direct ontkennend hebben beantwoord of in elk geval zijn schouders hebben opgehaald, als hem het verhaal werd verteld, dat nu door de wereld der wetenschap als volkomen betrouwbaar wordt erkend, het verhaal van de bijzondere gebeurtenissen met eenden, die door een behandeling door professor Jacques Benoit in 1957 niet alleen hun lichaamsvorm en kleur veranderden, maar die nu ook in hun nakomelingschap geheel afwijken van de overige leden van dezelfde eendenfamilie.

Om ons te realiseren waarom de geleerden zo verbaasd staan over het eendenverhaal moeten wij onthouden, dat er een zekere grondwet bestaat, die zegt, dat elk levend wezen bepaalde karakteristieke eigenschappen heeft, die al onveranderlijk vaststaan voordat het individu geboren is.

U kunt door amputatie een been verliezen of door plastische chirurgie de vorm van Uw neus laten veranderen, maar dat heeft geen enkele invloed op Uw erfelijke eigenschappen. Uw kinderen worden zowel voor als na de amputatie of chirurgie geboren met twee benen en met een neus waar Uw "trekken" uit spreken. Dit komt, omdat alle erfelijke eigenschappen, zoals lichaamsbouw, kleur van haar en ogen, maar ook aard van het karakter en intellect worden bepaald op het moment dat twee halve cellen bij de bevruchting samensmelten. Op een enkele uitzondering na (mutatie) kan men daarom als regel zonder veel moeite het beeld van de ouders terugvinden in de kinderen, zowel bij mensen als bij dieren.

Men weet al jarenlang, dat alle erfelijke eigenschappen vervat zijn in de "chromosomen" die zich in de lichaamscellen bevinden. Dat het mogelijk zou zijn, hierin opzettelijk verandering te brengen leek zeer onwaarschijnlijk. Maar in het geval met de eenden kwam het verbazingwekkende feit tot stand, dat een eendvogel enkele maanden na zijn geboorte opnieuw "verwekt" werd, wat een "tweede geboorte" tengevolge had, die een geheel ander dier deed ontstaan; chomosomen van een andere eendensoort werden toegevoegd aan het lichaam van de eend, die daarop erfelijke eigenschappen ging vertonen die geheel afwijkend waren.

Dat die eigenschappen ook inderdaad erfelijk zijn, is thans bewezen door de nakomelingschap van de behandelde eend.

Datgene, wat onder normale omstandigheden zou hebben moeten gebeuren op het moment dat het individu verwekt werd, kon nu "naderhand" worden bewerkt, ongeveer zoals een schilder een bestaand schilderij kan "bijwerken".

★

Deze revolutie op wetenschappelijk gebied is niet helemaal zo plotseling gekomen als het lijkt. Kort voor de tweede wereldoorlog was een belangrijke stap in deze richting gedaan door de ontdekking van het actieve scheikundige deel in de chromosomen, het bijzonder ingewikkelde desoxyribonucleid acid . . . eenvoudig bekend bij zijn voorletters, D.N.A.

Het begon eigenlijk in 1925, toen de Britse geleerde F. Griffith een belangrijk experiment uitvoerde met een soort bacterien, nl. pneumococcen. Er zijn twee soorten van deze lage levensvorm, de S-vorm waarbij de microben zijn ingekapseld in een capsule en de R-vorm, die geen capsule heeft.

Griffith had een zuivere S-cultuur gekweekt, doodde die en vermengde de "lijkjes" met een zuivere R-cultuur. Dit mengsel spoot hij in bij muizen, die na enige tijd levende S-bacterien in hun lichaam bleken te hebben. Dit experiment werd naderhand herhaald zonder inspuiting door de Amerikanen M. S. Dawson en R. P. H. Sia.

In 1944 werd uitgevonden, dat de D.N.A. van de dode S-cultuur zoveel invloed had op de levende R-cultuur, dat de erfelijke eigenschappen geheel veranderden van R in S. Deze wetenschap is de laatste tien jaren zover gevorderd, dat men in zekere zin "erfelijkheid in flessen" bezat, gezuiverde en gedroogde D.N.A. van bepaalde lage levensvormen, waarmee men soortgelijke levensvormen kon beinvloeden, lang nadat de "donors" gestorven waren.

Wat echter niemand had gehoopt ooit te beleven, dat op deze manier ook wezens met een "hogere" levensvorm, gewervelde dieren, waartoe wetenschappelijk de eenden, maar ook de mensen behoren, te beinvloeden zouden zijn, is nu in Parijs gebeurd.

Een zekere professor Benoit begon een experiment, dat ineens een geweldig stuk wetenschappelijk onderzoek oversloeg. Inplaats van via schimmels, paddestoelen, slakken en kreeften op te klimmen, begon hij zonder meer met een hoog ontwikkeld dier, de eend. En het gelukte.

Het begon, nadat Dr. Roger Vendrely en diens vrouw Colette, als directeuren van de afdeling Biologie van de Universiteit in Straatsburg D.N.A. van bloed van Khaki eenden in poedervorm in flessen naar Parijs hadden gestuurd. Dit werd toen wekenlang ingespoten bij een aantal jonge Peking eenden — een soort met geelwitte veren.

Het wonder gebeurde — bij het opgroeien veranderden de eendjes. Het waren geen Peking eenden meer; ze verschilden aanmerkelijk van de overigen uit dezelfde toom. Toch waren het ook geen Khakieenden. Een geheel nieuw soort eenden was "geboren", eenden met een zuiver wit verenpak en met een rose snavel. Professor Benoit noemde hen "Sneeuwwitjes".

Maar was het inderdaad een nieuw ras? Om daar zeker van te zijn, moest gewacht worden hoe de kindertjes van deze eenden er uit zouden zien. Professor Benoit is niet over een nacht ijs gegaan; hij wachtte totdat er drie generaties waren, 388 eendjes, precies gelijk aan de allereerste Sneeuwwitjes.

★

Deze ontdekking, die door Robert Oppenheimer een van de voornaamste wetenschappelijke ontdekkingen van deze eeuw genoemd is, is thans nog geheel in het wetenschappelijk stadium, maar men huivert, als men er aan denkt, welke perspectieven dit weer opent. God heeft de mens macht gegeven om te heersen over Zijn schepping en stap voor stap gaat deze heerschappij verder. Hier liggen kostelijke mogelijkheden vlak naast de meest afschrikwekkende. We kunnen er niet eerder gerust op zijn, voordat wij waarlijk als koningen heersen in alle eeuwigheden, met Jezus. Het beginsel daarvan is al aanwezig; vandaar dat de Christen een positieve taak heeft, ook op het terrein van de biologie.

Ad. O.

Foto no. 2:

Een enorme Peking eend in vergelijking met de veel kleinere zoon van de met D.N.A. behandelde vrouwtjeseend van foto no. 1. De zoon heeft dezelfde eigenschappen als zijn moeder: kleine gestalte, slankheid en glad verenpak. Zijn snavel is echter rose zonder enige gele achtergrond.

Foto no. 3:

Hier wordt een kleindochter van de behandelde Peking eend vergeleken met een normale Peking eend. Ook hier zijn alle kenmerken van de nieuwe soort volkomen bewaard en dit bewijst dus, dat het mogelijk is, om erfelijke eigenschappen definitief te veranderen op kunstmatige wijze.

(Photo's by Michel Berthoumieux, Unesco)

BIJ HET HEENGAAN VAN PROF. DR. G. M. DEN HARTOG

Enige tijd geleden is vrij onverwacht overleden prof. dr. G. M. Den Hartogh, een bekend en vooraanstaand figuur in het kerkelijk leven in Nederland. Bij zijn verscheiden is veel geschreven, maar er is één "persstem" die wij hier graag zonder commentaar willen doorgeven. Het is het volgende, dat verscheen in "Hervormd Amsterdam", het weekblad van de Nederlandse Hervormde gemeente in de Nederlandse hoofdstad. Ds. M. G(roenenberg) schrijft daar het volgende:

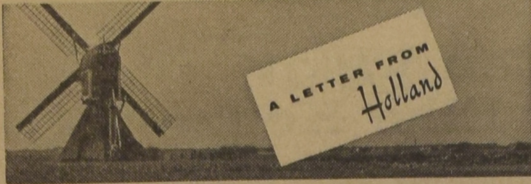
"Over een bepaalde zin moest ik nadenken. Die zin stond in een blad, dat ik lees. Het is "Kerknieuws", dat verzorgd wordt door de heer W. C. F. Scheps. Hij schreef een "In memoriam" over prof. dr. G. M. den Hartogh. Deze was hoogleraar aan de Theol. Hogeschool te Kampen. Hij is indertijd tegelijk hoogleraar geworden met prof. dr. K. Schilder, die in 1944 werd geschorst en met de Geref. Kerken brak, waardoor de Geref. kerken-art. 31 ontstonden. Op één dag hielden beide hoogleraren hun inaugurele oratie. Ze hebben, zegt de heer Scheps, "hier beneden de verwijdering zien groeien, zodat ze lijnrecht tegenover elkaar hun positie innamen in de kerkstrijd rond 1944, die zoveel kapot heeft gemaakt. Maar wij mogen geloven, zo voegt hij er aan toe, dat zij thans beiden aanzitten aan de bruiloft van het Lam in storeloze zaligheid. Om dat laatste zinnetje gaat het me. Ik dacht: wat vreemd is dat! Wat zijn we ruim als het de hemel betreft. Wat zijn we eng, waar het onze aardse kerk betreft. Laat ik het maar eens menselijk uitdrukken: Den Hartogh komt de hemel binnen en ziet daar Schilder zitten. Nee, verbaasd is hij helemaal niet. Nooit heeft hij gedacht: die Schilder zal ik daar stellig niet ontmoeten. Ik ben daar beneden bezig geweest met de sleutel van de tucht, en het hanteren daarvan moet toch betekenen: ik verwacht dat je ook buiten het koninkrijk Gods bent gesloten. Ik verwacht je later niet aan het Avondmaal van de bruiloft des Lams. Maar dat heeft Den Hartogh nooit gedacht van Schilder. En Schilder heeft het nooit gedacht van Den Hartogh. Ze zullen samen vrolijk aanzitten aan het Avondmaal in de hemel, maar op aarde wilden ze niet samen aan één Avondmaalstafel gaan zitten. Dan moest Den Hartogh eerst anders gaan denken over de betekenis van de kinderdoop, vond Schilder. En Den Hartogh vond hetzelfde van Schilder. Verder moest de een ook een betere opvatting hebben van het Gereformeerde kerkrecht vond de ander. Ja, natuurlijk het is fijn, dat je schrijven kunt: we mogen geloven, dat zij thans beiden aanzitten. Maar een gewoon mens denkt dan toch: waarom moesten ze eerst beiden dood gaan voor dat mogelijk wordt. Als het in de hemel kan, moet het ook hier kunnen. En als het niet kan, is het fout. Dan blijkt ook, dat we met de tucht in onze maag zitten. Nee, niet wij Hervormden alleen. Maar ook de Gereformeerden."

CHRISTELIJKE GROEP

ENGELAND — In november 1956 hebben 28 Engelse Parlementsleden een "Christelijke groep" gevormd. Een jaar later telde deze groep reeds 150 Hogeren Lagerhuisleden en een aantal parlementsverslaggevers. De groep wordt geleid door de Labour-afgevaardigde Horace Holmes, een Methodist. Hij wordt bijgestaan door de conservatieve afgevaardigde John Henderson.

Iedere maand organiseert de groep filmvoorstellingen, lezingen en gebedssamenkomsten.

"Semeur Vaudois"

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Over de kabinetsformatie, waaraan door Prof. de Quay nu al een paar weken wordt gewerkt, valt niet veel te vertellen. Iedere dag brengt de krant het bericht, dat de formateur die en die politicus of professor heeft ontvangen en dat het onderhoud zo en zo lang heeft geduurd. Daar worden dan allerlei veronderstellingen aan vastgeknoopt betreffende het ministerie, waarvoor de betrokken staatsman of hoogleraar zou zijn aangezocht, en dan komt de volgende dag het bericht dat Prof. de Quay weer met iemand anders zo en zo lang heeft gesproken. En men begrijpt dat de eerder genoemde voor de eer heeft bedankt . . .

Het is duidelijk geworden, dat de formateur de toekomstige ministers bij vier partijen zoekt: de drie rechtse en de liberale. Vooral van zijn naaste politieke vrienden, de Rooms Katholieken, krijgt hij nogal eens een beleefd bedankje. Dat kan om persoonlijke redenen zijn, maar ook om politieke, bijv. omdat de aangezochte niet zoveel voor een rechts-liberale regering voelt; in brede Rooms Katholieke kringen schijnt men nog steeds de socialisten bij de regering te willen betrekken.

Op een politieke spotprent zagen we de situatie niet onaardig weergegeven. Prof. de Quay, Prof. Beel en Prof Romme bogen zich gedrieën over een verzameling weigeringen (briefjes met "Dank u", "Liever niet" en "Ach nee"). Het onderschrift luidde: *Als we eens een advertentie plaatsten in de Volkskrant?* (De Volkskrant is namelijk het politiek meest actieve r.k. dagblad).

NOOT: Nader vernemen wij, dat Prof. de Quay zijn opdracht heeft teruggegeven, daar hij geen kans zag een kabinet tot stand te brengen.

★

Verder was het eigenlijk allemaal 'Kort nieuws', dat ons in deze weken bezig hield. Ik geef er u het een en ander van door. Eerst een drietal berichten die verband houden met de landbouw.

Een onderzoek naar de Nederlandse waterhuishouding heeft interessante en belangrijke gegevens aan het licht gebracht. Slechts bij 41% van de cultuurgronden in Nederland kan van een redelijke waterhuishouding worden gesproken. Veertig procent van ons land is te droog en negentien procent te nat. Dit betekent dat in bijna 60% van ons land meer dan 10% aan oogstopbrengsten wordt gederfd. De oogstderving door te natte grond is het grootst in Friesland (31%), door te droge grond het grootst in Limburg (78%). Van het binnendringend zout hebben het meest te lijden de Zeeuwse eilanden.

Dit nogal kostbare onderzoek kon gefinancierd worden uit de tegenwaarderekening van de Marshallhulp.

Een voor velen schrikbarend advies gaf de voorzitter van het Landbouwschap, H. D. Louwes. 'Laten ze het Gooi maar vol bouwen en de recreatie in de nieuwe polders zoeken,' zei hij. En dat terwijl allerlei organisaties de regering belegeren met adressen om wat er nog aan natuurschoon in het Gooi over is in stand te houden en verdere bebouwing tegen te gaan. Toch kan de heer Louwes zijn opvatting wel verdedigen. Een van zijn argumenten is de verhouding tussen het niveau van land en zee, die hoe langer hoe ongunstiger wordt. In verband daarmee is het wenselijk, de mensen zoveel mogelijk boven de waterspiegel te laten wonen om bij eventuele calamiteiten zo weinig mogelijk risico te lopen. De nieuwe IJsselmeerpolders liggen onder de waterspiegel. Daarom dienen ze voor recreatie te worden gebruikt, uiteraard met inachtneming van de landbouwkundige wensen.

Onze zuivelsituatie, waarover zo veel is geklaagd, schijnt wat te verbeteren. De verwachting bestaat dat het tekort in het Landbouw Egalisatiefonds f 35 miljoen minder zal bedragen dan aanvankelijk is geraamd. Oud-minister Vondeling heeft vorig jaar door het instellen van een gedeeld marktrisico voor de boer het tekort op de melk reeds teruggebracht van f 400 miljoen tot f 300 miljoen. Wanneer de gunstige ontwikkeling op de zuivelmarkt zich handhaaft zal het tekort dus nog aanzienlijk beneden de f 300 miljoen kunnen dalen.

Vervolgens wat sensatie.

In Ouwehands dierenpark te Rhenen werd voor de ogen van het publiek een oppasser door drie leeuwen besprongen. Een collega ging ongewapend de kooi binnen en wist hem te bevrijden. Zijn toestand is ernstig, maar niet levensgevaarlijk. De redder bleef ongedeerd.

Een gruwelijke moord heeft plaats gevonden in Zeeuws-Vlaanderen. Onder de gemeente Axel vond een landbouwer in een ondiepe greppel een verkoold lichaam, dat bij onderzoek van een jonge vrouw bleek te zijn. Waarschijnlijk heeft een moordenaar zich van het lijk van zijn slachtoffer willen ontdoen door het met benzine te overgieten en in brand te steken. Na ruim een week is deze moord nog niet opgehelderd; zelfs de identiteit van het slachtoffer staat niet vast. Een paar sieraden die bij het lichaam zijn gevonden en een onverbrande schoen zijn door middel van de televisie aan het Nederlandse publiek vertoond, maar de verkregen inlichtingen konden de politie niet veel verder brengen. Wel schijnen er sporen naar België te leiden.

Merkwaardig is het, dat in onze dagen gebeurtenissen uit de persoonlijke sfeer, ogenschijnlijk alleen voor de betrokkenen van belang, wereldnieuws kunnen worden Zo was daar de berichtgeving over het meisje Wilma, die dagenlang de voorpagina's van de kranten voor een deel vulde. Wilma was het 15 maanden oude dochtertje van Nederlandse ouders, die naar Nieuw Zeeland waren geëmigreerd. Ze leed aan een hartgebrek. De Nederlandse emigranten in Nieuw Zeeland brachten het geld bijeen om het kind in Londen te laten opereren. Tijdens de vliegreis, die van Vancouver over Groenland en Kopenhagen liep, werden moeder en dochter overal met vriendelijke zorg omringd. Evenwel heeft het patientje het Londense ziekenhuis niet bereikt. In de ziekenauto, die haar van het Londense vliegveld naar het ziekenhuis bracht, is het kindje overleden.

In dit geval heeft de edelmoedige hulp dus niet mogen baten. Toch is het goed, dat ook deze berichten over menselijk medeleven op de voorpagina's komen. Tussen de moorden en andere sensatie in.

Koningin Juliana op bezoek aan De Keukenhof te Lisse.

Het Westduitse gerechtshof in Lüneburg heeft de ex-Nederlandse S.S.'er Willem Polak ontslagen van rechtsvervolging voor de hem ten laste gelegde moord en medeplichtigheid aan moord. Tevens bepaalde het hof, dat de 44-jarige Polak niet nogmaals voor dezelfde feiten vervolgd kan worden.

Daarmee is een moordenaar van Nederlandse verzetslieden, die in Nederland eerst ter dood en later tot levenslange gevangenisstraf werd veroordeeld, maar Kerstmis 1952 met zes anderen uit de gevangenis te Breda wist te ontvluchten, door de Duitse rechter van zijn straf ontslagen.

Over de uit Indonesische gevangenschap losgelaten Nederlander Schmidt schreef ik in een vorige brief. Inmiddels heeft de Indonesische officier van Justitie, op wiens bevel de vrijlating plaats had, zijn ontslag gekregen.

Personalia.

— Willy Brandt, de burgemeester van West Berlijn, bezocht Nederland en is de gast geweest van Koningin Juliana en de Ned.-Duitse Kamer van Koophandel. In de stadsschouwburg in Utrecht hield hij een rede, waarin hij de vrije wereld toeriep: 'Laat ons niet in de steek.'

— Overleden is tijdens een repetitie Eduard van Beinum, de dirigent van het Amsterdamse Concertgebouworkest.

— Koningin Juliana en prinses Beatrix woonden in Amsterdam de Europese premiere bij van de Anne Frank-film.

ANKE

door

FOKA VAN LOON

KORTE INHOUD: Anke, de vrolijke dochter van de Noord Hollandse dorpssmid Van Dalen logeerde na het behalen van haar Mulo-diploma een poosje bij haar grootouders op een kwekerij, maar ze heeft zojuist bericht gekregen dat haar Moeder ziek is en dat ze thuis moet komen om het huiswerk over te nemen. Als vanzelfsprekend gehoorzaamt Anke en ze ontmoet op de terugreis Harry Millenaar, die direct in stilte verliefd raakt op haar. Hij komt af en toe als reiziger in ijzerwaren in haar huis maar ze beseft niet, dat het hem om haar begonnen is. Het liefst verdiept ze zich in een boek, tot ongenoegen van haar moeder.

(33)

De hele dag wil ze de meisjes bezig zien. Overdag een boek lezen, is een bijna onvergeeflijke zonde. "Daar is de Zondag voor," heet het. Daarom zondert Anke zich, als ze haar kans schoon ziet, 's middags af met haar breiwerk en zoekt een rustig hoekje. In de zomer benut ze nog altijd de oude boot, die achter het huis in de sloot dobbert. Ook met "Le Pêcheur d'Islande" is ze naar die schuilplaats geslopen.

Ze leest en wiegelt zich zelf als een spelend kind heen en weer. De wereld rondom haar bestaat niet meer. Ze hoort niets, óók niet dat er een motor stopt.

Harry Millenaar kan zijn teleurstelling nauwelijks verbergen, als hij alleen maar vrouw van Dalen en Meikie in de huiskamer aantreft, hoewel hij over gebrek aan hartelijkheid bij de ontvangst niet te klagen heeft. Hij heeft sinds die ene keer zijn bezoeken aan 't smidshuis veelvuldig herhaald en heeft alle harten voor zich ingenomen. Alleen Anke is hij maar weinig naderbij gekomen. In 't voorjaar maakte ze een tochtje met hem naar haar grootouders. Hij bracht haar na een week ook weer terug. Ze babbelt met hem bij die gelegenheden als met een broer. Geen zweem van coquetterie is er in de wijze, waarop ze met hem omgaat. Na elk samenzijn moet Harry zichzelf bekennen, dat er geen enkel symptoom is, waaruit hij zou kunnen afleiden dat hij iets meer voor haar gaat betekenen. Een paar keer trof het zo, dat hij alleen met haar was in de huiskamer. Dan schenkt ze hem thee, maakt grapjes en heel haar optreden is zo argeloos vriendschappelijk, dat hij uit vrees van iets te bederven telkens zweeg, hoezeer zijn hart hem soms ook dwong tot spreken. Maar nu is hij de onzekerheid moede en is gekomen met het vaste voornemen, om haar zijn liefde te verklaren. Hij bedwingt zijn ongeduld manmoedig, drinkt thee bij haar moeder, schertst met Meikie en vraagt dan bij 't afscheid schijnbaar nonchalant of Anke niet thuis is.

Ja, vrouw van Dalen gelooft 't wel, maar die verdwijnt soms zomaar.

"Ze zit in de boot, achter 't huis," verklapt de loslippige Meikie.

O, nou dan gaat Harry háár ook nog even goeden dag zeggen! Hij loopt voorzichtig om haar niet te verschrikken. De zon tovert op het gebogen figuurtje, haar krullen en de handen, die het boek houden, de trillende beelden van de wilgebladeren af. Harry stoot zijn voet aan een blootgewoelde boomwortel. Dit geluid doet haar opzien, echter niet blij verrast, 't is eerder de blik van één, die in een aangenamen bezigheid hinderlijk wordt gestoord. "Jij hier?"

"Zoals je ziet!"

Hij drukt haar hand, zet zich tegenover haar en deelt dan laconiek mee:

"We gaan een eindje varen!"

Anke knikt toestemmend, op 't zelfde moment ook alweer er mee verzoend, dat hij zonder meer beslag legt op haar clandestien leesuurtje. Hij is altijd zo leuk en behulpzaam, 't zou niet aardig zijn hem onvriendelijk te behandelen.

"Flink opgeschoten met breien?" plaagt hij met een ondeugende blik op het opengeslagen boek in haar schoot.

"Ja," troeft Anke, "'t is dat jij me aanzet tot spijbelen, anders had ik best deze sok af kunnen krijgen."

"Je bent me dus niets dankbaar, dat ik je stoor? Nou, je mag onder 't varen gerust een steekje doen hoor! Of" — hij ziet haar recht in de ogen — "had je misschien toch liever gehad, dat ik helemaal niet was gekomen?"

Anke's bruine kijkers worden groot van verbazing en spijt. Heeft ze zich daarnet zo slecht beheerst? Ze talmt even met haar antwoord en vraagt dan:

"Waarom denkt je dat?"

Harry roeit zwijgend met forse slagen een zijtak van de grote sloot in en stuurt de boot naar het hoge riet, dat zacht heen en weer wuift. Milliarden mugjes zingen in de pluimen en zweven over het water dat zich even rimpelt. Op dit plekje vertelt hij van zijn grote liefde voor haar, aan Anke. Het dringt maar heel langzaam tot haar door, wat hij eigenlijk wil. Dan vloeit een zacht rood naar haar wangen. Haar vingers vouwen nerveus de hoeken van de boekbladen om — één voor één, als een opgegeven taak. Ze durft niet opzien, naar Harry, die nu naast haar zit. "Had ik nog moeten wachten?" vraagt hij zacht.

Ze haalt hulpeloos de schouders op.

"Ik heb nooit zó aan je dacht," bekent ze met bevende mond.

Hij moet zich beheersen, zijn arm niet om haar heen te slaan en haar zwak verweer weg te lachen en te kussen. Hij is echter te zeer overtuigd, dat hij met een dergelijke overrompeling alles zou verliezen. Daarom legt hij alleen maar zijn hand op de hare en maakt haar attent op de ettelijke ezelsoren:

"Wat een vandalisme."

Dan pas kijkt ze hem aan en vraagt kinderlijk:

"Ben je nu niet boos op me?"

Hij schudt ontkennend zijn hoofd.

"Daarvoor is helemaal geen reden! Trouwens, je hebt nog geen "nee" gezegd. Ik hoop nog steeds en — ik kan wachten! We praten er nu niet meer over, maar ik kom terug, misschien kun je me dan een antwoord geven!"

Hij drukt haar hand even tegen zijn wang. In Anke's hart ontwaakt de vrouw in dit ogenblik, het vervult haar met trots, dat Harry, tegen wien ze altijd heeft opgezien als de oudere sterke vriend haar begeert als zijn meisje, en toch kwelt haar ook weer medelijden met hem, omdat ze er aan twijfelt, of wel ooit haar genegenheid groeien zal tot de liefde, die hij zo gaarne van haar zou ontvangen. Iets daarvan spreekt ze uit:

"Om verloofd te zijn, moet je toch wel héél veel van elkaar houden." Ze lacht kort en nerveus.

"Klein eendje," denkt Harry vermaakt, ondanks zijn teleurstelling. "Een ander meisje, met minder verstand, maar méér behaagzucht, zou 't wel begrepen hebben, wat mij naar de smidse dreef."

Anke overlegt bij zichzelf dat 't moeilijk geworden is, de goede toon weer te vinden. Ze wil nu maar zo gauw mogelijk naar huis, niet meer met hem alleen zijn.

"Moeder zal niet weten, waar ik blijf," zegt ze.

"Ja, we gaan!" 't Klinkt heel gewoon. Met opzet vermijdt Harry 't zich verdrietig of slachtofferig te tonen. Hij kent Anke's fijnvoelende aard. Ze zou zich licht laten beïnvloeden, maar hij wil haar de tijd geven, zonder pressie van zijn kant, tot een beslissing te komen.

Hij roeit met forse slagen en probeert een wijsje te fluiten. Dat mislukt hem jammerlijk, 't doet vals en geforceerd aan, hij staakt midden in een regel. De tegenslag bracht in zijn evenwichtig zonnig humeur een kleine schommeling. Zijn blauwe ogen, die meestal fit en vrolijk de wereld inkijken, glijden nu met nadenkende ernst de oeverrand langs, zonder iets te zien. Wat had het een heerlijk uurtje kunnen zijn, als — nu, hij wil er zich niet in verdiepen! De boot maakt schurende geluiden langs het riet, dat hij in zijn dromerijen vergat te ontwijken.

"Schipper, houd je roer recht!" waarschuwt Anke lachend. Ze breit nu, met een ijver, die haar moeder in verrukking zou brengen, als ze 't zag.

Harry keert weer tot de werkelijkheid en brengt zijn boot in goed vaarwater.

(Wordt vervolgd.)

Dick and John go Overseas

by Rita van Westenbrugge

19

Chapter 10

"Hollanders and bikes *do* go together, don't they, uncle Peter? You can't think of one without the other". Dick chuckles at the sight of hundreds and hundreds of pedal-pushing people, returning home after a day of work.

After a nice trip the boys and their uncle arrived in Leyden, and found a small hotel to stay overnight. Now it's just before suppertime, and the four of them are leaning out of their second-floor window, watching the traffic below. A little to the right at the corner of this street and a small square there's a white booth. Every two minutes a few people stop right in front of it, and almost disappear behind the canvass. All you see is their bike and their back. And that's really funny — most of them drop their head far backwards, one or two times, as if they are swallowing something in two big bites. Then they jump on their bikes, and are gone. "What in the world are they doing in there? Do they sell something in that booth?" John wonders aloud. Uncle Peter says: "They sure *do!* Did you ever hear of the famous Dutch fresh herring? "Boy, that's a treat! Come on, I'll have one before supper. You boys are welcome to try them, too, of course, though I wonder if you will like them right away."

The man in the booth is doing a whopping business tonight. Hundreds of silvery, slippery fish are cut and cleaned by his expert hands, before being swallowed by equally expert herring lovers, who taste them with half-closed eyes. Mmmmm-so good! Uncle Peter holds a herring high over his mouth, drops his head back just far enough, and is silent for the next two minutes. Now it's the boys' turn. Tim handles one the same way as uncle Peter, but oh, the poor Canadians! See them turn red, each with a mouthful of salty, slippery fish! They splutter and gurgle, but manage to down the first bite. Helplessly they look at each other, the herrings still pinched between forefinger and thumb. Uncle Peter roars with laughter, but offers to eat the rest of the fish. Dick grumbles: "I wonder what makes Dutch herring so famous. It must be because it is so slippery you never get a chance to chew it. POOH!"

At supper uncle Peter says: "I'll tell you a story about people who really went for herring, long ago, right here in Leyden. It is almost four hundred years ago, but still every year there's a celebration of the day people got herring and white bread, after having gone hungry for a long time. Would you like to hear it?"

"Oh yes, let's hear it, uncle Peter. Did it really happen?"

"It sure did. Listen. About 400 years ago Holland belonged to the King of Spain. It was not a country on its own, as it is nowadays. The King of Spain kept a big army in Holland, for he did not like the Dutch at all, and in turn, every second Dutchman hated the King."

"Why did not all the Dutch hate the King, uncle Peter?"

"There was a good reason. You know, the King belonged to the Roman Catholic Church, and many of the Dutch people had turned away from that church, because they had found its teachings different from the Bible. In those days people could not choose their own church, as we may now. The King expected everybody to be a member of the Roman Catholic Church, and if anyone did not want to be so, he was put in prison, and often had to pay with his life for this so-called crime. Thousands upon thousands were jailed and put to death, but people still continued to read the Bible secretly, and they found strength to obey God rather than the King who wanted them to do things against their own conscience. — At the King's court there lived a nobleman by the name of William of Orange. At first he was not even a Protestant, but he felt that the King had no right to tell people *what* to believe and *how* to worship. We call this freedom of conscience. William of Orange got followers, and he and his friends helped the Dutch people wherever they could. A long, slow moving war broke out between the Spanish King with his mighty army, and the untrained small groups of freedom fighters under William of Orange and his brothers.

And now we come to Leyden. In 1574 the King's army besieged Leyden, because its people had declared themselves in favor of the Prince of Orange. The siege lasted many months, until at last there was not a scrap of food left in the city. But the citizens still did not want to surrender. William of Orange tried to help the Leydenaars, but he could not afford to pay for a big army. The only forces he had were sailors of a sort who called themselves Geuzen.

Most of the Geuzen were people whose families had been killed by the Spanish army, so you can imagine that they were really ready to fight. The Prince had them make big holes in the dikes around the city, but not enough water was flowing in to drive the Spaniards away. Finally, the first days of October 1574, the water rose so high that the soldiers had to run for their lives. The Geuzen came to the city in small boats carrying food for the hungry people. And what do you think it was? White bread and herring."

The boys sigh. Imagine, it really happened right here. "A good story, uncle Peter. Did the Prince of Orange win, and did he become King later on?"

"No, he did not. He never saw the victory. The Spanish King hired a criminal to murder the Prince. That happened ten years later. It seemed as if the small group that struggled for freedom of religion would lose the fight. But they trusted in God, and they knew that their cause was right. The Lord did not forget them. — The Prince's son was still a boy when he grew up, though, he became a clever general who learned to move his army swiftly from one place to the other, and always showed up where he was least expected. Slowly the Spaniards began to retreat, and after the year 1600 most of Holland was free. But it was not until 1648 that a peace treaty was signed. Now Holland was independent, a country with seven provinces which were ruled by a grandson of William of Orange. He was not a King, butt much later Holland became a kingdom, as it is now. So you see, our little country has a long history."

(To be continued.)

EEN CHRISTEN STAATSMAN

U.S.A. — De gouverneur van de staat Oregon, Hon. Mark Hatfield verklaarde in nov. 1958: "Een beslist gekozen christelijk leven heeft me een werkelijk levensdoel gegeven en mijn verbondenheid aan Christus geeft me een vrede die alle verstand te boven gaat, want ik schaam mij het Evangelie niet, want het is een kracht Gods tot behoud van een ieder die gelooft".

"Christian Life" schrijft in verband met dit getuigenis o.m.: "Hoewel hij zich kan beroemen op een der meest succesvolle persoonlijke en politieke carieres in het hedendaagse Amerika, gaat Mark Hatfield door met God al de eer te geven voor de grote dingen, want Hatfield heeft geleerd, en leert nog dagelijks, hoe door de Heilige Geest geleid te worden.

Hatfield gebruikt iedere dag een deel van zijn tijd voor bijbelstudie, gebed en meditatie. Hij getuigt altijd als een gelegenheid zich daartoe voordoet.

Door velen van zijn vrienden wordt hij beschouwd als een toekomstige candidaat voor het presidentschap.

Hi Neighbours!

By the time this letter reaches you society life 1) in most places has pretty well ended its busy season. Weekly meetings for studying have ceased 2) and we look forward to enjoyable summer holidays with picnics and other outings.

Our society life in churches would find very little enthusiasm among its members if we were to continue them 52 weeks of each year and we gather new zeal 3) in the brief period of relaxation 4) to begin afresh 5) in the fall. And yet there are many societies or clubs who do not have a church background or religious affiliation who work all year round, and their achievements 6) are very worthy of note. 7)

Probably some of the names of these groups are familiar to you because they have branches in all cities across Canada. It might help to know what they accomplish 8) and the reason behind their organization.

★

It is my purpose to deal primarily with various women's organizations and the gratifying aspect 9) of most of them is that they are not begun as cozy tea parties where women gossip and exchange recipes or compare their babies' progress.

The majority of the women's organizations began purely for the sake of helping fellow-citizens. In many instances they have found a special interest in a certain needy, underprivileged group of people but the Stamp of Good Samaritans is their motto in most cases.

The one with whom most of us have at one time or another had contact is the **I.O.D.E.** (the Imperial Order of the Daughters of the Empire). This organization was established 59 years ago and its origin was patriotic and its practical work philantropic.

Whenever a new school is erected a new flag is often presented to the school by the I.O.D.E. as well as calenders for each classroom. Quite often pictures of the Queen and Prince Philip also are presented.

The group donates large sums of money each year to worthy students who need financial help by way of scholarships and bursaries 10), to study at Teachers College, Ryerson Institute, Ontario Agriculture College and Universities.

Fourteen of its branches have "adopted" schools in N. Ontario and gifts have been sent, including sports equipment, libraries, handicraft material, maps and globes. Veterans in hospitals are remembered with gifts and visits: wreaths are placed on soldiers graves.

Many a new Canadian has in his or her possession a colourful I.O.D.E. greeting card presented when he became a citizen of Canada. The newcomers have a special interest of the group and they have entertained many of them with a party after completing their basic English night classes. They help financially in many other projects.

Another group of hard working ladies call themselves **the May Court Club.** They originated in Ottawa but affiliates 11) are found in all major cities. This club is devoted to social service within the community in which it e xists. Like the I.O.D.E. a large amount of money is raised each year and given out in scholarships.

Active social service is done by members who arrange for shopping and provision of footwear and other clothing for school children of needy families. They assist in Cancer and T.B. clinics. In one town they operate the "Bargain Box" where good used clothing is sold cheaply.

You may all have seen a car in which the lady-driver wore a smart navy-blue uniform. On the door you might see the letters V.O.N. and you may have wondered at it.

It stands for **Victorian Order of Nurses.** This worthwhile organization (see C.C. May 1,1959) was begun 60 years ago. The 4 original branches designed to provide home nursing to the early settlers have grown to 120 branches operating from coast to coast in every province except Prince Edward Island

From a humble beginning with 4 nurses it has now 623 and these made over 1,000,000 visits last year. Nursing care is very important to patients who have had an operation or need other medical care at home. These nurses visit them and give them that special care as there is need.

They will also visit mothers who bring their tiny new born babies home. They will help with the first baths for baby which can be quite an undertaking for a new young mother. Advice on baby care with demonstrations is very helpful at these times.

Elderly people who need daily medications or care at home are always on their list and their efficient, professional touch brings cheer to many a home.

It is a service for all, regardless of race or creed 12), or financial status, the only stipulation 13) being that the patient be under doctor's care. The group is a Red Feather agency.

In speaking of nurses I am reminded of groups of women all over Canada who are a very fine help to hospitals in every city. They are sometimes called: **An Assisting Society** or they might carry the title of **Hospital Auxiliary.** Both words stand for the same purpose to aid the hospital in fund raising campaigns.

Members of these organizations give generously of their time to raise money to provide new equipment, services and facilities for the hospital. They hold auction sales, bake sales, teas, and have other ways of supplying very valuable help to a worthy cause 14).

Many people benefit from the work of these busy ladies. When you have occasion to be a patient you may have been helped greatly by a new oxygen tent or machine used to control respiration 15) during anaesthesia 16).

These ladies also serve the hospital by giving hours of free labor to supply and sew linen and bandages.

The Junior Hospital League is a group of young women who serve very often by operating a Gift Shop in the hospital or by supplying a lending library or offering for sale on a movable cart chocolate bars, gum, Kleenex etc. to the patients.

These younger women in some cities have made the nursery their special project and have in that way given help to many new babies. The hours freely given along with the dollars are of benefit to many.

Should you live in the country and read the rural magazines you have probably read articles on the activities of the **Women's Institutes** in your community.

Little do we realize how important this organization is and how wide spread are its interests.

The first institute in the world was organized Feb. 19, 1897 at Stoney Creek, Ont. The movement spread across Canada to the British Isles, Sweden, New Zealand, Australia, S. Africa, Rhodesia, Ceylon, India, Belgium, Holland and France.

They united to form the **Associated Country Women of the World** and now number 6,000,000 women members. Its purpose is to create a better standard of living for rural communities.

The Junior Farmers Association works along as a branch of the W. Institute, and they again sponsor the 4 H projects with which we are all familiar. The W.I. lives up to its aim to know one another, to know each other's problems, and to work together for the common good 17). Their program varies greatly and as they work with full cooperation of the Dept. of Agriculture their influence is very helpful.

The Home Economics Service Dept. has given valuable information about food, health, dressmaking and millinery. In cooperation with Canadian Industries they have made surveys 18) of all farm accidents and have assisted in acquainting farmers' families with safety measure through films etc. wherever possible.

Marketing practices are always being studied and improvements are sought for a better economy for all persons concerned.

The 4 H Homemaking Clubs receive valuable instruction in preparing food, table setting, being a good hostess, rug making, selection of materials. There are scholarships available to worthy students every year and these students will receive a fine boost 19) in becoming valuable leaders of tomorrow.

Many worthwhile resolutions have been responsible for a better and higher standard of living, as T.V. censorship, highway safety labelling and packaging of manufactured products, and many more. We can see that these groups of women show an intelligent interest in our way of life.

In that respect let me mention only one more group of women who speak for us, by way of being representative of all consumers, the people who buy.

This group is called the **Canadian Association of Consumers.** There are ways of showing whether you are in favor of a certain product. A survey which would be costly and time-consuming could be made but this vote speaks quicker and more effectively when you withhold your dollar and do not buy the article again after one try.

But just refraining from buying is not enough. You dislike shoddy quality 20), uninspected meat, exaggerated claims 21) in sensational advertisements, coupons and premiums, the grading of some foods, the packaging or labelling is objectionable. Then take the trouble to write to this group of women who do something about it.

If enough complaints or objections are received about any product, a case is prepared. It is sent to an investigating committee of the House of Commons and if the complaint is found to be well-grounded, it is declared to be not in the public interest and forbidden by law.

Prices are carefully studied by the group and kept at a fair level to keep the cost of living as low as possible. They have a tough job with tariffs and other problems to put prices high.

The C.A.C. sends out a monthly bulletin to anyone who wishes to know what's new by way of food products, material and any other product put on the market. It warns against dangers of chemicals for instance, it cautions us in the use of new, unknown products for our safety and our children's safety. If you send one dollar to the Canadian Association of Consumers, you will become a member, and be acquainted with the latest news in that field.

There are other groups of women who meet weekly to work for the good of mankind and whenever we have occasion to benefit by anyone of them let us remember that they deserve a word of thanks, for not all the hours put into the working of these organizations are recorded nor paid for.

Many heartfelt greetings to you all from

Your Neighbour.

EEN KLEINE HULP

1) het verenigingsleven; 2) zijn beëindigd; 3) ijver; 4) korte tijd van ontspanning; 5) opnieuw; 6) prestaties; 7) opmerkenswaardig; 8) volbrengen; 9) aantrekkelijke kant; 10) studiebeurzen; 1) afdelingen; 12) ongeacht ras of geloof; 13) bepaling; 14) een goed doel; 15) ademhaling; 16) verdoving; 17) het gemeenschappelijk welzijn; 18) onderzoekingen; 19) ruggesteun; 20) ondeugdelijke kwaliteit; 21) overdreven beweringen.

Jonge Moeder

Hoe vreemd dat mij gegeven is,
wat niet mijn eigen leven is
maar sluim'rend in het mijne hing,
en ging,
en brak de draad,
en wezen wou in eigen staat"

Ik ben nog moe . . .
heb ik geleden?
Of is een droom uit mij gegleden . . .?
Ik doe m'n ogen dicht
en ben tevreden
en m'n gedachten en mijn lijf zijn licht".

Is dit nu barens-nood
met hijgende gevaren
tot aan den dood?
Ik wist niet dat een leven komen kon
zo rood en bloedend, als een ondergaande zon".

Maar nu is dan
verrezen dit verblijen
een heel zacht schreien,
een heel klein wezen,
dat aan mijn borst
zich voeden kan en dorst . . . "

Een levend kindje werd mijn wens . . .
ik *ken* het niet, die nieuwgeboren mens
en toch . . . ik wou dat ik m'n kind mocht zijn
als later komen kommernis en pijn."

D. Bles

TOELICHTING

Voor het eerst is deze jonge vrouw de weg gegaan van leed en pijn, de donkere poort tot het moederzijn. Nu vraagt ze zich af wat dat toch wel is, deze strijd op leven en dood, dit mysterie: het leven.

Nu is ze verwonderd over deze wisselwerking van leed en vreugd, dringt tot haar enigzins door dit ganse wondergebouw van het Moeder zijn.

Ze beseft wel in het bijzonder het wondere van dit alles. Ze weet, dat het leven van hààr leven is, en toch is het niet haar eigen leven. Dat maakt haar stil. Doch ze aanvaardt dit mysterie in liefde, in moederliefde. Ze hecht aan het snoer van leven-mysteries over een mensenkind, de verborgenheid van haar liefde. Ontroerend komt dit uit in het slotvers:

Ze bedekt nu reeds haar kind voor de barre levensstormen, omdat ze moeder is.

Moeder en kind, is er groter mysterie der liefde?

Zondag a.s. is het weer moederdag. Velen van ons zullen als gewoonlijk weer verrast worden met een klein geschenkje van onze man en kinderen. Al zullen er ook wel vele mannen zijn die niet aan zulke "flauwigheid" doen.

Die vinden dat hun vrouw immers alles kan kopen als ze het nodig heeft. Och, het ligt natuurlijk ook niet in dat geschenkje, maar meer in het idee dat wij nu deze dag eens speciaal verwend worden. Je hart slaat een tikkeltje vlugger als je 'het pakje" open maakt.

★

Er zijn ook moeders die niets zullen krijgen van man en kinderen. Sommige moeders zijn in dit afgelopen jaar weduwe geworden, anderen hebben kinderen verloren. Voor hun zal het géén blijde moederdag zijn. Laten we op moederdag *ook* eens aan deze moeders denken.

Van een lezeres kreeg ik een tijdje geleden eens een brief die weer over een andere categorie van moeders handelde, n.l. over die moeders die in de laatste wereldoorlog hun jongens verloren hebben. Door *hun* sterven hebben velen van *ons* de vrijheid weer herkregen. Nu laat ik deze moeder verder even aan het woord, vooral ook omdat het deze maand al weer 14 jaar geleden is dat wij in Nederland, bevrijd werden:

Ik weet niet of dit hoekje in de Women's page wel gebruikt mag worden voor een praatje in deze vorm, maar ik zou er toch zo graag eens iets over schrijven. Wij moeders uit Holland staan er dikwijls zo weinig bij stil, bij dit grote offer dat deze soldaten-moeders hebben moeten brengen. Ze konden niet eens bij hun jongen zijn toen hij stierf. Heeft hij geleden, was hij direct dood, was hij gereed om te sterven? Och, deze moeders kunnen daar alleen maar naar raden.

Luister wat een van deze moeders schrijft:

— — — — — — — — — — — —

En hoe . . . m'n jongen, *hoe* heb je gestreden?
Hoe *was* het je eer dat je ziel ontvlood?
Heb je onnoemelijk veel pijn geleden?
Of stierf je een zeer plotselinge dood?

— — — — — — — — — — — —

De liefde, die een moeder bindt aan haar kind, is zo oneindig groot. Die band reikt tot over het graf. Het zijn *hun* zonen geweest die, met Gods hulp, ons de vrijheid gebracht hebben. God geve deze moeders de kracht hun leed te dragen en in te stemmen met de regels:

Doch éne hoop is in 't gewonde oude hart gebleven:
O God, gaaft Gij hem Uw Genade in Uw Zoon —
dan zal ik hem straks weer zien voor Uw Troon.

Een moeder

SOUTHERN ALBERTA LEAGUE OF CHR. REF. WOMEN SOCIETIES

We hebben 23 Mrt. in de Chr. Ref. Church te Lethbridge onze jaarlijkse Rally gehouden. De pres. Mrs. Postman sprak na het zingen van ons bondslied: "O come ye Christian women" naar aanleiding van Matth. 28:11-20 een openingswoord. De roll call wees uit dat alle 9 verenigingen aanwezig waren. Burdett, Bellevue, Granum, Iron Springs, Lethbridge, Medicine Hat Nobleford, Taber en Vauxhall. Door de secretaresse werden de notulen gelezen en de penningm. vertelde iets over de financien.

Toen las Mrs. Gauw van Taber een verhaal "Stenen voor brood", voor ons allen leerzaam en goed. Hierna werd het woord gegeven aan Rev. v. Egmond van Iron Springs die een lezing hield: "Het godsdienstig aspect der opvoeding"

Als vrouwen en moeders vonden we dit een belangrijk onderwerp en het laatste "Aan Moeders hand tot Jezus" vergeten we niet. Mrs. Rev. Sellus, die jaren in China als zendelinge gewerkt heeft, vertelde ons van dit moeilijke, maar ook mooie werk en liet "slides" zien. We hebben nog hymns gezongen met orgelbegeleiding van Mrs. Taal van Lethbridge.

Deze mooie avond werd door Rev. v. Egmond met dankgebed gesloten.

Namens het bestuur van de League, Mrs. M. Westra, serc.

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

MOTHER IN THE FAMILY

What is a family? A family is an intimate relationship of parents and children, based upon natural descent. Or, as Webster defined it, it is a body of persons who live in one house and under one head. It is a household. It is also a unit of society. And I might add, it is the basic unit of society.

In the home, parents have duties and responsibilities towards their children. One of the first responsibilities is the care of their children.

However, there is a far more important task for the parents, and that is handing over to our children all social-cultural acquired values, such as religion, education, duties, manners, observance of rules and there may be other cultural values.

In the first place, parents are instructed to bring up their children in the nurture and admonition of the Lord.

But we must educate our children in many things. There is, for instance, the observance of rules.

Further, all children have some God-given talents. The parents should observe their children's talents closely and encourage **them** to use them.

Besides, it is the social function of the family to provide the sphere of the home.

I'm sure those of us who are parents have said, when our first child was born, what a change has taken place in our home.

The parents largely set the example in providing the sphere of the home. And when we have a God-centered home, we have the basis for the proper sphere. Do we have a happy home where there is unity and mutual love?

Now I would like to ask, **what** is the situation in which we find ourselves, in this modern way of life? We find that the father is away from home much of the time, which leaves mother with the task of training the children to a large extent. In some instances mother also is away from home, perhaps she is working, so that even the very young children are placed in the hands of some social agency for care. And **care** is perhaps all they get, love, much needed love is lacking.

At any rate we have our children in the home until they are five or six years of age, and then they go to school and sometimes attend school until they get married. Thus the education of our children has largely been delegated to the church, the school and other agencies. The home which once was the centre of education, recreation and industry, has to a large extent deteriorated into an eating and sleeping depot. Thus the unity of parents and children has been weakened.

Further in our present age, modern inventions, department stores, mail order catalogues and supermarkets have greatly reduced the chores of every household. A generation or two ago, the mothers and daughters made their own clothing, the father and sons produced the food for the family. Industry at that time demanded ten to twelve hours of work per day, six full days a week. Now some enjoy an eight-hour day, five days of the week. This means more leisure time is available.

However, where there is more leisure there is also more danger of corrupt living. What are we doing with our leisure time? In many cases our entertainment comes to us without the least bit of effort. In our own homes a turn of the knob brings us professional entertainment. Thus many families are loosing their recreational functions. There are also many activities away from home such as church activities, community affairs, and sports not to be forgotten.

We may see from these facts that modern society has deeply influenced our homes. What is the solution now for the problem? Can we restore our deteriorated homes? Can the home again become the center or the basis of society?

It no doubt can, if parents will follow the instruction of Scripture and if the father and the mother will work together in the home. It is true that a mother spends more time with the children than a father. Yet the responsibility of bringing up children does not rest with the mother alone. Scripture points out upon more than one occasion th duty of the father and by implication the duty of the mother, or that of the parents together.For example, Deut. 6 : 7:

> And thou shalt teach them diligently unto thy children, and thou shalt talk of them when thou sittest in thine house, and when thou walkest by the way, and when thou liest down and when thou risest up.

This verse from Scripture points out to us our duty to teach our children the Word of God. However, this verse and other verses as well point out to us our task to teach our children in all aspects of life. For instance in Prov. 22 : 6 we read, Train up a child in the way he should go: And when he is old, he will not depart from it. And in Eph. 6 : 4 we read, And, ye fathers, provoke not your children to wrath: But bring them up in the nurture and admonition of the Lord.

These verses of Scripture tell us that the teaching of Scriptures to our children is not enough. Our task is not finished when we have taught our children the Bible. But rather let the Scriptures be our guide, in teaching and training our children in all of life.

What do we mean by this? How do we go about this? I believe this involves a living with your children in such a way, that their interests become your interests. With the little children, don't merely direct their play, but take time to play with them. Teach them to play as Christian children should play. Let them know that you are interested in them and in what they do.

Often we hear from the lips of parents, and I am sure we are all guilty of this at some time or another; we haven't time to have fellowship with our family. Scripture implies that we should take time. I believe that is God's order for our home.

Perhaps we can establish a family night in which all other activities are put aside to have fellowship within the home. This would have to be a well planned evening, and each member should have an active part in it. This is where the mother would have to put forth great effort to establish and also maintain such an evening of fellowship within the family circle.

In this way too we could perhaps restore the recreational function of the home, and sever our dependance upon outside entertainment.

We should strive to make our home the happiest and sweetest place on earth. That is what our homes were intended to be.

Here is a question we mothers and fathers may well ask ourselves. Do we honestly enjoy our children? If not, the chances are that they don't enjoy us. You may both wish you were closer to each other, but unless the breach is repaired they will early seek their fun and fellowship apart from you and the home circle. There can be no substitute for good times and christian fellowship in the home.

Wide-awake leaders of the Mormon sect advise their families to set aside one evening of the week as home nite, and let nothing inteerfere with it. It is also very important for mothers, especially those who are by nature neat, to guard against the danger of being to preoccupied with keeping the house in order. It is far better to be caught occasionally with an untidy house, than to sacrifice the family's happiness.

It is also advisable to get away from idleness in the home. By this I mean, keep everyone busy. Mothers, let the children help you, not only with the more unpleasant household tasks, but also with those things they especially like to do.

The exercise of christian graces in the home will also help to improve the relationship between the members of the family. By christian graces I mean, being thoughtful of the other members of the family, being generous, courteous, humble, cheerful, and to try as hard at home to be likable as you do away from home.

Mrs. B. Den Herder.

De Argeloze Mr. Weiss (2)

Mr. Weiss onderhoudt blijkbaar goede relaties met C.C. Ik houd vol, dat onze Duitse vriend zijn bank-loan ontving op onderpand van zijn meubeltjes, zijn oude car en een derde hypotheek. Maar "in druk" werd die derde hypotheek om onopgehelderde redenen vervangen door 's mans "goede naam". Welzeker!

Dacht de zetter soms, dat het niet kon, zoveel onderpanden tegelijk? Hij dwaalt. We hebben hier een geval van "collateral security". Enerzijds een acte waarin een chattel mortgage (geregistreerd pandrecht) wordt gegeven op de gezamenlijke roerende goederen (chattels), anderzijds een acte van hypotheek op het huis. Deze beide zekerheidsstellingen dekken één en dezelfde schuld, en afbetaling van die schuld geeft recht op discharge (décharge) van de beide onderpanden.

Het komt ook voor, dat voor één zelfde schuld twee gewone hypotheken worden gegeven, m.a.w. twee verschillende panden of stukken grond worden bezwaard. Of dat de tweevoudige zekerheid bestaat uit een hypotheek plus een "promissory note" (promesse). Dat is de geliefde practijk van finance-companies.

Wat is nu de positie van de bank, bij al deze zekerheden? Strikt genomen, vrij zwak. Het is goeddeels een zaak van vertrouwen. Als er in het gezin van Mr. Weis moeilijkheden komen, is er alle kans dat de bank er geld bij in schiet.

Zien we eerst naar de Chattel Mortgage. Meubelen, refrigerators etc. kunnen redelijke prijzen opbrengen als ze rustig en ondershands verkocht worden, maar bij openbare executie (gesteld al dat een bank tot zulke drastische maatregelen zou willen overgaan) zal er na aftrek van de gerechts- en verkoop kosten weinig overblijven. Het zelfde geldt voor de oude auto. We veronderstellen bij dit alles dan natuurlijk nog, dat alle goederen afbetaald waren. De bank zal dat uiteraard in de betreffende registers hebben laten verifiëren.

Hoe met de derde hypotheek?

Aan hypotheekhouders (mortgagees) staan, ingeval van wanbetaling, in het algemeen drie wegen open om hun aanspraken af te dwingen. Ten eerste kunnen ze het pand (of het land) zonder meer verkopen. Ofwel ze kunnen het zelf in bezit nemen en de eigenaar (mortgagor) en eventuele huurders verwijderen. Die bevoegdheden hebben ze gewoonlijk krachtens de clausules van de hypotheek-acte. Ingeval er, behalve de mortgage van de executerende hypotheekhouders, nog andere mortgages op het goed rusten, dan blijven die evenwel van kracht, zowel bij de verkoop (sale under power) als bij in-bezitneming. Daarom zal een éérste hypotheekhouder in zodanig geval een andere weg volgen en wel door een actie tot "foreclosure" in te stellen. Daarmede bereikt hij, dat alle lagere hypotheken worden uitgewist en dat het goed vervolgens zijn vrij en onbezwaard eigendom wordt. De eigenaar en de lagere hypotheekhouders moeten wel in het geding worden betrokken en zij hebben dan het recht om binnen zes maanden het goed in te lossen (right of redemption) door de be-

RECHT EN KROM IN CANADA

trokken hypotheek af te betalen. Dat betekent, dat ze er weer zoveel geld méér in moeten steken. Een derde hypotheekhouder zal bovendien niet alleen de eerste mortgage moeten afbetalen doch ook de tweede!

Zo dreigt de machtige arm van de eerste hypotheekhouder altijd als een zwaard van Damocles boven de hoofden, niet alleen van de arme "eigenaar", doch ook boven die van de lagere hypotheekhouders.

Practisch is de positie van onze behulpzame bankmanager deze, dat hij, als er moeilijkheden komen,

a. de zaak waarschijnlijk zo lang mogelijk zal aanzien, in de hoop dat de client het schip weer vlot krijgt;

b. vervolgens wellicht bericht krijgt van de first mortgagee over achterstand, met de mededeling dat men denkt over een foreclosure-action. Mogelijk zal de bank de achterstand op de eerste hypotheek dan aanzuiveren teneinde algeheel verlies van de zekerheid te voorkomen, zulks nog steeds in de hoop op betere tijden;

c. ten slotte zal de bank zich inmiddels orienteren over de mogelijkheden van een verkoop. Men zal tot een verkoopprijs moeten komen, die tenminste dekt de gezamenlijke hypotheken (een of meerdere daarvan kunnen eventueel op het goed blijven rusten) plus de verkoopkosten (commissie etc.). Maar als de eigenaar zelf, die van izjn kant intussen natuurlijk ook niet stil zat, er niet in slaagde om een dergelijk bod los te krijgen zal dat voor de bank al evenzeer moeilijk zijn.

Het is mitsdien van de kant van de bank voornamelijk een zaak van vertrouwen. Men houdt natuurlijk, los van allë zekerheidsstellingen, de gewone persoonlijke vordering op Mr. Weiss, die zo nodig b.v. middels loonsbeslag kan worden geëxecuteerd. Daarnaast is het zo, dat met de loop van de tijd de derde hypotheek beter in het zadel komt te zitten, doordat er op de hogere mortgages regelmatig wordt afgelost. Maar in het algemeen, en uit zuiver zakelijk oogpunt, is het zoals ik al eerder opmerkte zo, dat alleen een eerste hypotheek volwaardige dekking biedt. In het Engels is er dienaangaande een zinspreuk voor geldschieters welke luidt: "Get into the driver's seat, and stay there!"

L. Verbeek.

Vragen over de in deze rubriek behandelde onderwerpen aan Mr. L. Verbeek, 121 Evelyn Crescent, Toronto 9, Ont.)

Naar aanleiding van een vraag van de fam. B. te P.W.: Het is heel eenvoudig om uit te maken of er terzake van een erfenis, die in Nederland opengevallen is, een testament aanwezig is. Alle testamenten moeten naar Nederlands recht immers worden gedeponeerd bij een notaris en de notarissen zijn verplicht daarvan opgave te doen aan het Centraal Testamentenregister te 's-Gravenhage. Dit Centraal Testamentenregister geeft op verzoek alle gewenste opheldering over het al of niet bestaan van een testament. Wat U schrijft over een "geheim testament" doet daaraan niets af. Onder een "geheim testament" wordt in Nederland verstaan een testament, dat bij de notaris in gesloten vorm wordt aangeboden, zo dat de notaris dus geen kennis draagt van de inhoud. Het wórdt echter bij de notaris gedeponeerd, even goed als elk normaal testament. Als een testament geheim zou zijn in die zin, dat het niet bij een notaris gedeponeerd is, mist het elke rechtskracht.

Onnodig te zeggen, dat de Canadese voorschriften anders zijn. Hier te lande kán men zijn testament deponeren, maar het is niet verplicht en het wordt zelden gedaan.

V.

YELLOW JOURNALISM AND TELEVISION

★

by Dr. Gordon Bates, General Director of the Health League of Canada.

★

IT SCARES US, TOO

The term yellow journalism, as applied to newspapers of a decade or so ago, referred to the tendency on the part of some newspapers, in an apparent effort to attract subscribers, to give excessive publicity to crime, divorce cases, and in general to news which was of little value to the advancement of the community.

The term "yellow" was used as an expression of criticism or disapproval of newspapers, said by their journalistic brothers to be guilty of methods which were not only bizarre and sensational but unethical. Anything to get an extra dollar.

One wonders whether a similar term might not be used in connection with some television programs. Guns and daggers of whatever variety might be considered of some value in war but they are not in common use in the drawing room. Triangles and divorces may exist in life but it is a question whether their exploitation on television programs is elevating for the youthful mind. There is such a thing as a gangster but depicted almost daily on television programs he may become a hero in the eyes of juvenile television fans.

Imitation is a natural human characteristic and there have been numerous examples quoted in the daily press of youthful hangings, stabbings, gun fights, and other deviations from the normal conduct of youth, which may well be imitations of television programs which depict not the normal but the unusual.

One wonders who is responsible for the choice of too many television programs which suggest that there may be yellow journalism in television as well as in newspapers. It would seem that there are some people in the centre of things in the television field who are not too impressed by the difference between right and wrong but rather with the desire to bring in the dollars whoever may be hurt in the process. There is much good but also some dangerous nonsense in television programs in North America, especially those originating in The United States. One wonders sometimes whether the good programs get in by accident.

TONEELUITVOERING

Zaterdag, 25 april j.l., hield de Toneelgroep "TOT ONS GENOEGEN" haar laatste seizoen-uitvoering in de Townhall te Newmarket.

In drie bedrijven werd opgevoerd het drame "Het Witte Legioen".

Het stuk speelt zich af in het kantoor van de directrice van een Rode-Kruis-Ziekenhuis ergens in Nederland.

We zouden de directrice (Martha VanBeek) en de verpleegster Gretha Hoogvliet (Betty Doldersun) en extra pluimpje willen geven voor hun duidelijke uitspraak, hoewel we de prestaties van de andere spelers en speelsters (B. DePeuter, Eddy Wieringa, Henk Tjoelker, Art VanLuyk, H. DePeuter, Clare Stevens, Jane Steenhorst, Anny Stevens en Adrie DePeuter) zeker niet mogen uitvlakken.

Ook Mr. Schilder, die als grimeur optrad, verstaat zijn vak goed.

Bill Engelage

SOMETHING NEW IN THE AIR

Canadian Pacific Airlines marks another milestone in its 17 years of operation with the inauguration of daily transcontinental service commencing May 4, which will introduce Canada's fastest air service between Montreal, Toronto, Winnipeg and Vancouver.

In addition to CPA's jet-prop Bristol Britannia airliners cutting the existing flying time from Toronto to Vancouver by one hour, 15 minutes, it will also enable tourist class passengers to enjoy the luxury of this new concept in air travel.

The 400-mile-an-hour Britannias will carry 89 passengers, 51 tourist and 38 first-class passengers. Actual flying times for this long-range jet-prop, destined to be the largest and fastest commercial aircraft in Canadian service will be: Toronto-Montreal, one hour, 15 minutes; Winnipeg-Toronto, two hours, 55 minutes; Vancouver-Winnipeg, three hours, 25 minutes.

CPA will make 623 seats available Eastbound from Vancouver every week, and a similar number Westbound from Montreal; Winnipeg and Toronto will share the same 623-seat capacity in both directions.

Canadian Pacific's international flights between Hong Kong, Tokyo and Vancouver on the West coast, and between Montreal, Lisbon and Madrid on the East coast, will connect with the new mainline daily service across Canada.

ABOUT THE BRITANNIA

A new high standard of air travel is inherent in the remarkable flight characteristics of the Bristol Britannia of quiet vibration-free flight of turbine power while retaining the long-range flight features of propeller operation.

With its ability to cruise up to 5,000 miles without refuelling, the Britannia passengers enjoy the comfort of an airconditioned living room while flying through the frigid and rarified atmosphere while cruising four miles or more above the earth.

On its cross-Canada flights, the Britannia will be guided securely to its destination by the most modern flight navigation and communication equipment. Within its spacious fuselage is housed nearly seven tons of electronic and electrical devices which include eleven radio receivers and six radio transmitters as well as automatic pilot radar.

The automatic pilot is so advanced on the Britannia that it can bring the airplance right down the approach path to the end of the runway under fully automatic control. This permits the captains to devote their complete attention to monitoring the flight and making the necessary judgments.

The radar installation is. in effect, a small TV screen in the cockpit, used primarily to detect and avoid turbulent storm clouds on the flight path. It can also be employeed for "seeing" the terrain through radio stations en route.

The four great Bristol Proteus power plants are undoubtedly the most unique and the distinctive feature of the Britannia. Housed within a streamlined nacelle, each of these four jet-prop engines develops 4,000 horsepower for takeoff. This surge of power is compared with that of over six steam locomotives, or 80 automobiles.

At present CPA is operating a fleet of six of these model 314 long range Britannias. According to present plans, Canadian Pacific will be flying these aircraft on its entire 34,000-mile overseas route pattern as soon as possible, to become one of the first airlines in the world to serve all its international routes with turbine-powered aircraft.

FAMOUS CANADIANS

SIR MACKENZIE BOWELL

There is a tradition in parliamentary institutions that the prime minister must occupy a seat in the House of Commons. It is generally thought best that he sit in the elected house of Parliament, rather than an appointive or hereditary house such as the House of Lords in Britain or the Senate of Canada.

Sir Mackenzie Bowell is the last of two Canadians who have held the office of prime minister while in the Senate. What happened to him is an example of why the prime minister must occupy a seat in the body that is directly responsible to the electorate.

Bowell was born in England in 1823, and brought to Canada by his parents in 1833. He became a printer's apprentice and eventually editor and publisher of the Belleville Intelligencer. He saw service in the Fenian Raids from the United States and retired from the militia as a lieutenant- colonel in 1874.

He was elected to Canada's first Parliament in 1867, and held the seat of Hastings North in Ontario until he was elevated to the Senate in 1892. He had broad cabinet experience under three Conservative prime ministers. Bowell was minister of customs from 1878 tot 1891 and as such was responsible for administration of much of the Government's "National Policy" of protective tariffs on the infant Canadian industries.

When Sir J. J. C. Abbott became prime minister after Macdonald's death in 1891, Bowell became minister of militia. When Sir John Thompson took over, Bowell became minister of trade and commerce. When Thompson died in 1894, Bowell became president of the council and prime minister.

Almost immediately there was dissatisfaction with his leadership. Opposition members would raise a question in the House of Commons, and the prime minister would have to delegate another minister to answer the question in the Commons, or answer it himself in the Senate. This was unsatisfactory to both sides of the House.

Matters came to a head in January of 1896, when half of his cabinet resigned during a political crisis. In spite of this "nest of traitors", quitting, Bowell held office until April when he was succeeded by Sir Charles Tupper. He continued as Government leader in the Senate and for another 10 years was Opposition Leader in the Senate during the Laurier regime. Bowell retired in 1906 and died in 1916.

His unfortunate career as prime minister established one thing — no political party in Canada will again choose a prime minister or leader who is not either in the House of Commons, or will not seek election to the Commons as soon as possible after being chosen leader.

KERKNIEUWS

CHR. REF. CHURCH

Aangenomen naar Vancouver I Rev. G. H. Rientjes van Kalamazoo, Mich. (voorheen Home Missionary in B.C.).

Bedankt voor Kitchener en Granum, Rev. B. den Herder te La Combe, Bethel.

Voor Grand Rapids Leestreet, Rev. J. C. Verbrugge te Chatham.

GEREF. GEMEENTE

Beroepen te Leersum (Utr.) Rev. G. Zwerus te Norwich, Ont. Neth. Ref. Congr.

HAMILTON CHR. REF. CHURCH 30 YEARS OLD

On April 29th the Hamilton Christian Reformed Church celebrated its 30th anniversary. The meeting was presided by the local pastor, Rev. T. C. Van Kooten. Guest speaker was the Rev. W. Meyer, who served the Hamilton congregations a home missionary from 1939 till 1941, in which year Hamilton received the status of calling church. Rev. Meyer did not have intentions to offer an oration, but he had appreciated to address his old congregation in the way of a "causerie" as the Dutch call it. He admonished the congregation, which had undergone such a tremendous growth, with the words of Revelation 3:11, "hold that fast which thou hast, that no man take thy crown."

Young people of the congregation performed a historical play, in which the days of the "old timers" were recalled. The scene of the play was supposed to be the home of Mr. and Mrs. H. Vander Zwaag.

The musical part was well taken care of. The choir, introduced in a nice little speech by its chairman, Mr. John Kamps, commemorates that of the 30 years this church is in existence, the choir has been singing for 25 years. Mrs. R. Tigchelaar, the choir's present conductor, led the singers and the audience obviously enjoyed the performance.

Evangelisatie Conferentie

BARRIE — Een Classicale Evangelisatie-Conferentie van de Chr. Ref. Churches in de Classis T O R O N T O werd gehouden te Barrie op Zaterdag 18 April 1959.

In de morgenvergadering sprak Rev. Kuntz van Orrilia in de Engelse taal over: God's Witnesses.

De bedoeling van deze bezielde toespraak was vooral om aan te geven de beginselen van de Evangelisatie-arbeid.

Evangeliserende arbeid is ook in Canada nodig, zo zette spreker uiteen, want wel maakt Canada de indruk van een zeer godsdienstig land, maar hij wou dit vergelijken met de pronkkamer in een Hollandse boerenwoning. Men liet zo'n kamer zien aan gasten, maar het gezin leefde het eigenlijke leven niet daar, maar in de woonkamer er naast. Welnu zo is het ook met de godsdienst in het leven van zeer velen, er bleef een soort ornament van over, maar men leeft er niet echt uit, elke dag.

Bovendien leven we in een tijd, die roept om de boodschap van het Evangelie; de voetstappen van Jezus Christus zijn duidelijk hoorbaar, en nog is het 't heden der genade. Romeinen 13:11 en 12 krijgen in onze tijd een nieuw accent . . . . de nacht is ver gevorderd, de dag is nabij . . . Doch alleen, wanneer ons hart de ontroering kent over het wonder, dat God ons liefheeft in Jezus Christus en dat God ons gebruiken wil om Zijn liefde in de wereld te boodschappen, alleen dan zullen wij goede Evangelisten zijn. Want dan brengen wij de boodschap niet zoals een postbode, die een brief in onze postbox doet, maar voor wie het bericht in die brief geen enkele betekenis heeft.

Neen dan is het heel anders, dan zijn wij er *zelf* geheel bij betrokken. . . . . . Tenslotte werd er nog de nadruk opgelegd, dat Jezus niet zeide tot Zijne discipelen: ge behoort eigenlijk het licht der wereld te zijn. Neen, Hij zeide: Gij *zijt* het licht der wereld, het zout der aarde. Als het zout nu maar niet smakeloos wordt, want dan deugt het nergens meer toe.

Na deze toespraak, die met grote aandacht werd beluisterd, volgde voortzetting der Conferentie in vier discussie groepen; in deze discussies, werden vooral drie punten onder ogen gezien:

1. Indien elk kerklid een persoonlijk getuigenis is, hebben wij dan nog georganiseerde evangelisatie nodig?

2. Zijn er niet goede redenen, om aldus redeneren: in onze immigrantenkerken komt het bewaren eerst en het vermeerderen pas op de tweede plaats?

3. Kunnen we op het terrein der Evangelisatie samenwerken met andere Canadese kerken? En moeten wij die samenwerking zoeken?

Nadat de leiders der discussiegroepen de gevonden antwoorden van hun groep hadden doorgegeven, volgde nog een algemene bespreking, waarin Rev. Kuntz nog waardevolle toelichtingen gaf.

Na deze aangename bijeenkomst was er gelegenheid in het basement om de inwendige mens wat te versterken; bij de Vrouwenvereniging ter plaatse was de bediening daarvan in goede handen.

In de namiddagvergadering gaf Rev. F. Guillaune aan vier discussie groepen (die iets groter werden dan in de morgenvergadering) de navolgende vragen op:

Groep I kreeg op ter bespreking onderling: Hoe denkt U over huisbezoek.

Groep II Is in Evangelisatie een taak voor de jongeren.

Groep III Is in elke Gemeente Evangelisatie mogelijk.

Groep V Is samenwerking *wel mogelijk* met andere Kerken.

Hierop ging iedere groep apart de hun opgegeven vraag bespreken en na een half uur kwamen alle groepen weer bijeen en de leiders der groepen kregen nu gelegenheid om de conclusies dier besprekingen aan de vergadering voor te leggen.

In het kort waren de antwoorden en uitspraken als volgt: Huisbezoek zeer gewenst, maar steeds met twee personen, opdat men elkander kan aanvullen. Taak voor jongeren, zeer zeker, maar alleen voor zulke jongeren die zelf belijdenis des geloofs hebben afgelegd, anderen kunnen aan lectuur verspreiding meedoen.

Evangelisatie in elke gemeente mogelijk, werd zeer bevestigend beantwoord zowel voor het platteland alsook in de steden. Tenslotte is samenwerking wel mogelijk met andere gezindten wat in de morgenvergadering ook ter sprake was geweest.

Nu was de beurt weer aan Dr. Guillaeum om hier zijn mening over te geven hetwelk hij dan ook deed met een duidelijke toelichting op al die conclusies der vragen. Hij sprak dan ook verder zijn genoegen er over uit, hoe de discussies in groepsverband zeer verhelderend gewerkt en uit dat alles was uiteindelijk op te merken, dat Evangelisatie in Canada zeer zeker nodig was en ook mogelijk als wij het allen zouden willen zien als een taak waartoe onze Heiland ons ook hier in dit grote land opriep.

Acht kerken uit de Classis waren vertegenwoordigd.

P. S.

YOUNG PEOPLE'S ACTIVITIES

Another Simcoe League Leaders Conference was held on Saturday, April 18, 1959, at 3 o'clock in the First Christian Reformed Church, Toronto, Ont.

When we were gathered together, our president W. Luinstra opened the Conference and extended a hearty welcome to all of us, especially to Mr. J. W. F. Uitvlugt, (Principal of the Christian School in Bowmanville), our speaker for that afternoon.

The topic of his speech was "Why Christian Reformed in Canada". Mr. Uitvlugt drew a comparison between the Christian Reformed Church in North America, and the Gereformeerde Kerken in the Netherlands. The Principles of our faith are not to be changed. We believe that our church is the purest manifestation of the Body of Christ. He urged us to study the doctrine of our church because true knowledge and conviction comes by study alone.

After singing Hymn 429, we had a good discussion on many subjects, f.i. what is a Calvinist? about leadership and confession of faith. We closed this afternoon meeting with singing Hymn 433.

After recess we had a good supper (1.25) prepared by some young ladies of the Y. P. S. of Toronto.

We started the evening meeting at about 7 o'clock, and welcomed, Rev. Venema of Weston and some young people who joined us.

On the program for the evening was a Panel discussion about "Movies and T.V." Moderator Miss Gladys Jager, League sec. 1 John 2:15, 16 teaches us not to love the things of the world. Serve the Lord in every walk of live. Let us be lovers of the truth. We had a hot discusion on this subject, and although we did not all agree with one another I am sure that everyone of us went home, with many thoughts in his or her mind. Let us remember that we are also stewards of our time.

Ellen Van Harmelen

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.

For every word more 5 ¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact

Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

DICK DYK

en

EKKA F. WIGBOLDUS

hebben de eer U, mede namens wederzijdse ouders, kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, welks bevestiging D.V. zal plaats vinden op Vrijdag 8 Mei, 's avonds 7.30 uur in de Chr. Ref. Church te Kitchener, Ont., door de Weleerw. Heer Ds. J. C. Derksen.

18 Huron St., Galt, Ont.
R.R. # 1, Ayr, Ont.

Toekomstig adres:
80 St. Andrew St., Galt, Ont.

Zo de Here wil hopen op 14 Mei 1959 onze geliefde ouders

ARJEN MIERSMA

en

TRIJNTJE MIERSMA—ZANDSTRA

hun 55 jarige echtvereniging te gedenken.

Dat zij nog in gezondheid voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen

Brampton, Canada
Gepke - Gosse - Miedema.
Berlikum, Nederland
Romke - Jan - de Haan.
Berlikum, Nederland
Berend - Sjoerdje - Miersma.
Georgetown, Canada
Sipke - Marie - Miersma.
Berlikum, Nederland
Piet - Miersma
Brampton, Canada
Geertje - Cornelus - Kuipers.
en kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Berlikum (Fr.), Nederland.

De Here dankbaar, mochten wij op Zondag 3 Mei herdenken dat onze geliefde ouders

JACOB STELPSTRA

en

JOHANNA STELPSTRA—VAN DER MEULEN

40 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Dat zij nog vele jaren voor elkaar, en voor ons gespaard mogen blijven, is de wens van hun dankbare kinderen

A. Pasma—Stelpstra
G. Pasma
Tea Stelpstra.
B. Stelpstra
W. Stelpstra—Struiksma
A. Stelpstra
G. Stelpstra—Sijbesma
C. Stelpstra
M. Stelpstra—de Vries
en 16 kleinkinderen.

1895 Royal-Crescent.
London, Ont.

Zo de Here wil hopen wij op 8 Mei te gedenken dat

GOSSE FEDDEMA

en

THEODORA FEDDEMA—ZIJLSTRA

35 jaar geleden in het huwelijk traden.

Hun dankbare kinderen
Pieter en Jytte Feddema
Ted en Anne Rentjema
Ray en Alma Heeringa
Ernie en Henny Feddema
Bob en Gerry Feddema
Jerry en Louise Boersma
Fred en Edna Nordemann
John en Margaret Van Der Eijk
Tom en Tine Schalk
Tom
Jean en Jack
Charlie
Lokie
Peter
John
en 18 kleinkinderen

RR 1 Kerrwood, (Ont.)

Receptie op 8 Mei in de basement van de Chr. Ref. Church te Strathroy, Ont. om 8.30 uur.

Soli Deo Gloria!

De Here dankbaar hebben wij met onze geliefde ouders

W. TER STEEGE

en

Z. TER STEEGE—KOSTER

op Maandag 4 Mei D.V. de dag herdacht dat zij 35 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Hun dankbare kinderen
Ann en Martin
Geert en Martha
Jan en Henny
Hilda en Henk
Joke
Guus
Janny
en hun 5 kleinkinderen.

Middleport, Ont., R.R. 1
4 Mei, 1959.

Thankful to the Lord we remembered with our parents

BEREND JACOB VOS

and

PIETJE VOS—KERSIES

their 30th wedding anniversary on May 3, 1959.

Drayton, Ontario

Grand Rapids, U.S.A.
Mr. and Mrs. Paul Kroon
Calvin & Joyce
Kitchener, Ont.
Mr. and Mrs. John Vos, Bert
Kingston, Ont.
Mr. and Mrs. John Rozema
Ralph & Penny
Grand Rapids
Jack and Mirth
Pat and Jack
Drayton, Ont.
May and Wayne
Betty
Helen

"Eben Haezer":

Tot hiertoe heeft ons de HEERE geholpen.

Op Zondag 17 Mei D.V. hopen wij met onze kinderen te herdenken, dat wij voor 25 jaar in Aalten, Nederland, in de echt werden verbonden.

B. W. PRINSEN
S. PRINSEN—FLES

Gerrit - Jannie.
Evert - Nellie.
Dien - Cor.
Jennie - Bouwe.
Evelien.
Beatrix.

Receptie Vrijdag 22 Mei, 8 uur, in de basement van de Chr. Ref. Church, Scott, Street, St. Catharines.

213 Lakeshore Road.
St. Catharines, Ont.

Na een ziekbed van bijna twee maanden nam de Here op 24 April 1959 tot Zich, in volle verzekerheid des Geloofs, onze zuster, behuwd zuster en tante,

NEELTJE KONING—DIJKSTRA,

in de leeftijd van 38 jaar.

Wij bidden haar man en kinderen toe, dat God hen allen met Zijn troost wil omringen.

Namens:
John Dijkstra
Hilda Dijkstra—Deelstra
Cornelius, Henry
Henriëtta, Sylvia

16 Cottage Grove Ave,
Hamilton, Ont.

De Vrouwenvereniging "Maria en Martha" te Peterborough geeft met droefheid kennis dat op 24 April uit haar kring is weggenomen

Mrs. F. KONING—DIJKSTRA,

in de leeftijd van bijna 39 jaar.

"Een schone erfenis is haar geworden." Psalm 16 : 6b.

Zij de Heere haar man en kinderen met Zijn vertroosting nabij.

Namens het bestuur:
Mrs. W. v. Die (Pres.).
Mrs. A. Jonkers (Secr.).

De Here nam tot Zich in Zijn heerlijkheid ons geliefd bestuurslid

Mrs. F. KONING.

Zij is verlost, God heeft haar welgedaan.

Het Chr. Gem. Zangkoor "Glory be to God", Peterborough.

24 April 1959.

---

150 Acre Dairy Farm

Vee en alle machinerie.

2 Huizen, één houten en één stenen, van alle gemakken voorzien. Grote barns, met veel ruimte voor het vee, barns moet wat aan gebeuren. Het is prima land, en er is meer dan 50 stuks vee. 6 bus melkcontract. De farm ligt ongeveer 7 mijl van de Jarvis kerk en school. Er moet deze zomer een bulkcooler komen. Vraagprijs $ 42,000.00 met $ 8,000.00 down.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894 of schrijf.

We hebben meer farms te koop.

The Instuif of the Hamilton Chr. Ref. Church would like to rent a

FARM FOR CAMPING

at Labourday week-end Fridaynight till Mondaynight.

Within 100 mile zone from Hamilton, Ont.

Please contact
Peter Borgdorff Box 21 Group "A" R.R. # 2 Hamilton, Ont.

Are you looking for a

FARM

in a good dairy district with reasonable prices? Contact the Chr. Ref. Immigration Society of Lindsay, % Mr. Bert Kiezebrink, R.R. 1, Cannington, Ont.

FARM WORK

Married man wanted for Dairy farm work or man for mixed farming. Write to Box # 885 or call 1026 Orangeville, Ont.

For sale:

TWO-MANUAL REED ORGAN

with pedals, complete with blower and air duct. Suiteable for Church or Hall.

Brantford Christian Reformed Church Organ Committee
% Douglas Bergsma, 108 Erie Ave. Brantford, Ont.

Wie wil zijn gezin blij maken met een groot

LIEBIG HUISORGEL

3½ spels 14 registers, in pracht eiken kast. Prijs $ 100.—. Of met een volledige

WINKLER PRINS ENCYCLOPAEDY?

19 Dikke delen, laatste druk. Splinternieuw. Een bezit voor Uw leven. Prijs $ 100.—.

Adres: R. M. Vunderink, 20 Norfolk St., Guelph (Ont.).

Gevraagd:

12 GEDIPLOMEERDE VERPLEGERS EN VERPLEEGSTERS

gehuwd of ongehuwd, in het Mental Hospital te Whitby, Ont. Hollandse diploma's worden erkend. Contact: J. Vander Wal, 917 Dundas W., Whitby, Ont. MO 8-4295. Immigratiecommisie Chr. Ref. Church van Oshawa.

Lark - Studebaker Dealers in Toronto

VEAL BROS. LTD. 2428 Dufferin St. RU 3-3388	LOGAN MOTORS 899 Queen E. at Logan HO 1-8121
MOUNT DENNIS MOTORS 1165 Weston Rd. RO 9-1131	ROLLY WRIGHT MOTORS 279 Lakeshore Rd. CL 1-5278

In andere plaatsen zijn adressen van Lark - Studebaker dealers te vinden in de gele bladen van het telefoonboek onder: "Automobile agencies & dealers - New cars".

OXFORD COUNTY FARM

175 Acres, 60 years in the same family. Good buildings, 4 bedroom brick house. Owner will accept a responsible party with reasonable down payment.

Fifteen minutes from Ingersoll, Ontario.

ALVIN HUNTER
BROKER
Address Mount Elgin,
Residence Phone Ingersoll.

---

2 STOREY HUIS TORONTO

Te huur aangeboden per 1 Juni '59. Woonkamer, eetkamer, keuken, 3 slaapkamers. Full basement. Evt. ondervarhuur geen bezwaar. 10 min. lopen van Chr. Ref. Church, TTC Subway, school, winkels. $ 125.00 per maand. Voor inlichtingen bel: BA 5-5553, na 6 uur.

Te huur: Per 1 Juni, ten westen van Grimsby, een

6 KAMER HUIS

met één acre fruitland. Gebruik van implements en verder van alle gemakken voorzien. $ 80.00 per maand. Phone FU 5-9839.

"HET KRUIDENHUIS"
W. T. Bijlsma & Zoon
Nieuwmarkt 24, Amsterdam

Sedert 1916 speciaal adres voor geneeskrachtige kruiden. Samenstellingen tegen bronchitis, rheuma, galsteen, vetzucht, onzuiver bloed, slechte stoelgang enz. Gegarandeerd onschadelijk; verbetering spoedig merkbaar. Referentie-adressen op aanvraag. Schrijft ons Uw klachten!

Prijs per pak, voldoende voor twee maanden, incl. portokosten, $ 3.—; voor 6 maanden $ 7.—.

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee

Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939
Smithville 246
GEORGE LUNSHOF

?MOVING?

RICH'S MOVING & CARTAGE
Owner and Operator:
DICK VOSKAMP

Ook voor kisten van immigranten.

1710 Jane Street — Toronto
Phone CH 4-3047

TE KOOP AANGEBODEN:

Een 7 jaar bestaande goed beklante

zaak in Hollandse levensmiddelen

Zeer geschikt voor verdere uitbreiding. Gebouw heeft grote winkel, pakhuis, garage en vier apartments. Benodigd kapitaal $ 50,000.—. Brieven onder Nr. 1215, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam . . . .

Post-adres . . . .

. . . .

Aangebracht door: . . . .

Naam . . . .

Post-adres . . . .

. . . .

Aanbrengpremie: . . . .

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam . . . .

Post-adres . . . .

. . . .

. . . .

OUD ADRES: